AntirasisteN

SOS Rasisme i Norge

kr 10 nr 3 – 2006

B-PostAbonnement
SOS Rasisme ØU
pb 297, 5501 Hgsd

«Det er bedre å dø i Norge enn i Afghanistan»

Les alt om sultestreiken og situasjonen for afghanerne

side 2 (leder), 3, 7, 8 og 9

Har du venner og kjente som bør bli medlem i SOS Rasisme?

Da kan du utfordre dem, hvis du gir sender oss e-postadressa og navn så skal vi sende dem en e-post og bringe utfordringen videre!
Du kan enten sende inn denne slippen eller det enkleste for oss er at du går til: **www.sos-rasisme.no/utfordre** og fylle ut skjemaet der.

Mitt navn er: _____
Min e-postadresse er: _____

Jeg vil utfordre disse til å
bli medlem av SOS Rasisme:

1. Navn: _____
e-postadresse: _____
2. Navn: _____
e-postadresse: _____
3. Navn: _____
e-postadresse: _____
4. Navn: _____
e-postadresse: _____

SOS RASISME

Adressaten betaler for sending i Norge

Distribueres av Posten Norge

SOS Rasisme
Svarsending 7961
0097 Oslo

hold deg oppdatert om rasisme: www.sos-rasisme.no

AntirasisteN

Gis ut av SOS Rasisme i Norge

Sendes fritt til alle medlemmer.
Ansvarlig redaktør: **Trond Thorbjørnsen**
Redaksjonssjef: **Ola Melbye Pettersen**
Redaksjonssekretær: **Mari Stine Johansen**

Å «sveltestreike seg til opphald»

Eit hundretal afghanarar med frykt for å bli deportert, hadde i eit års tid freista å få merksemd om saka si. Dei arrangerte store markeringar og demonstrasjonar, men stemma deira vart ikkje høyrt i det offentlege Noreg.

Først når dei sat seg ned på plenen ved Domkirka i slutten av mai og slutta å ete, oppdaga media deira desperate rop om hjelp. Dei fekk mykje besøk av folk som ville vise sin solidaritet, men ein gruppe folk glimra dei fyrste vekene med sitt fråvere: politikarane.

Den arrogante haldninga frå styresmaktene viste seg tydeleg i setninga «ein kan ikkje sveltestreike seg til opphald».

Samstundes vart stoda i Afghanistan verre og verre. Regjeringas trygge by, Kabul, viste seg (for alle som følgde med iallfall) frå ein svært utrygg side. Bombar, drap og bortføringar var dagleglivet.

Men regjeringa var sterk og stod på sitt: ut – ut – ut!

Dei hadde nemleg ein avtale med afghanske styresmakter som gir oss løyve til tvangsretur av afghanarar.

Sjølv om dei etter kvart sa at berre dei frå Kabul skal deporterast no, og opna òg for at folk skulle få sett på saka si på ny, gav dei i røynda ingenting. Sveltestreiken tok slutt, og fleire folk som ikkje har nokon som helst band til Kabul vart sendt ut.

Å sende folk attende til borgarkrig er den nye trenden i statsapparatet.

Somalia har ikkje hatt nokon fungerande stat på 15 år og det er væpna kampar mellom fleire små krigsherrar og dei herskande islamistane i hovudstaden Mogadishu. Likevel ser det no ut til at folk skal deporterast til det landet.

Norsk historie har mange rasistiske skamflekker. Eg fryktar at vi no lagar ein ny.

Antirasistisk helsing frå
Trond Thorbjørnsen
Leiar

AntirasisteN er medlem av Norsk Tidsskriftforening – tidsskriftforeningen.no

Signerte artikler står for artikkelforfatterens eget syn,
og samsvarer ikke nødvendigvis med SOS Rasisme sitt syn.

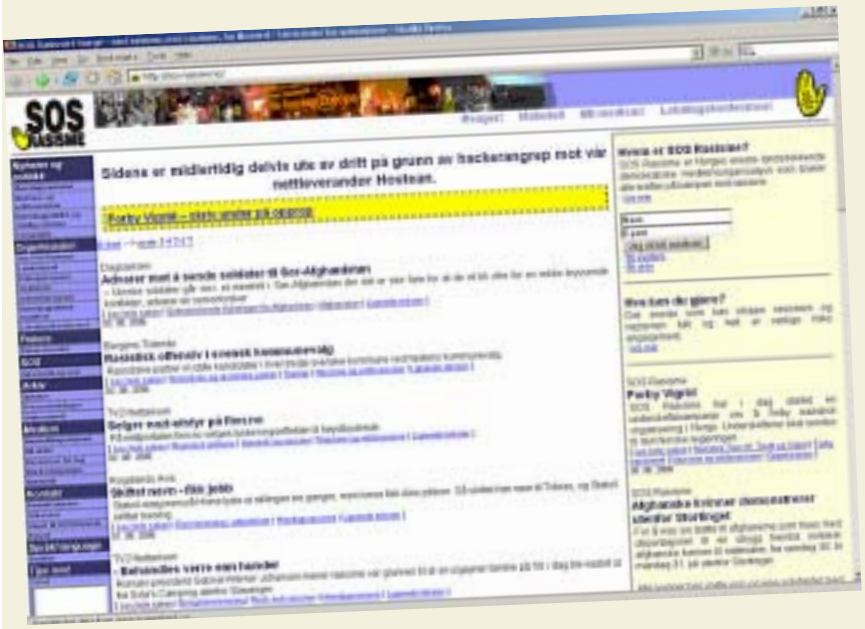

SOS Rasisme hacket

Flere forskjellige hackere har i sommer brutt seg inn på serveren der blant annet nettsidene til SOS Rasisme ligger.

Vi flytter nå over til egen server og publiserer samtidig helt nye nettsider.

19. juli ble vår nettleverandør Hostean angrepet av hackere. I flere dager var både hjemmesiden sos-rasisme.no og organisasjonens e-post kontoer ute av funksjon. Da vi til slutt fikk sidene opp og gå igjen slo nye hackere til, og det skjedde til alt overmål *nok* en gang i begynnelsen av august. Det viste seg at Hostean ikke hadde foretatt de nødvendige reparasjoner, noe som gjorde serveren sårbar for nye angrep.

Nå har vi flyttet sidene over på vår egen server, samtidig som vi har fått på plass et nytt publiseringssystem. Dette vil gi flere aktivister og lokallag mulighet til å legge ut informasjon i vår felles database, lage egne lokallagssider og mye mer.

Færre anmelder rasisme

Antallet rasismeklager er halvert siden 2004. Både Likestillings- og diskrimineringsombudet og SOS Rasisme mener terskelen for å reagere mot rasisme har blitt høyere.

Av Mari Stine Johansen

Tall fra første halvår fra Likestillings- og diskrimineringsombudet viser 123 klagesaker knyttet til rasisme. Dette er en halvering fra 2004. Likestillings- og diskrimineringsombud Beate Gangås sier deres inntrykk er at mange med minoritetsbakgrunn tror det er en svært høy terskel for når de kan hevde å ha blitt utsatt for rasisme eller diskriminering.

En tredel av klagene til ombudet gjaldt arbeidsliv, mens like mange gjaldt offentlige myndigheter, særlig klager på politiet.

- Mer rasisme i offentligheten

- Terskelen for hva som tillates av rasistiske ytringer i offentligheten har blitt lavere, det sier 1. nestleder i SOS Rasisme Ola Melbye Pettersen. - Det som før ble sett på som ekstreme uttalelser har i dag blitt hverdagstale. Når Arne Myrdal på 80-tallet snakket om «trusselen fra de fremmede» tok alle avstand fra det, i dag er dette en ganske vanlig omtale av muslimer eller flyktninger fra ikke-vestlige land, forteller Pettersen.

Han mener både media, myndigheter og enkelte politikere må ta sin del av ansvaret for utviklingen:

- Både det internasjonale fiendebildet av muslimer og Norges harde flyktningpolitikk har bidratt til økte fordommer og rasisme. Når flyktninger stemples som «ulovlige innvandrere» og muslimer kalles «terrorister» skaper dette økt rasisme. Når signaleffekten fra politi og lovverk samtidig har vært «vi tar ikke rasisme på alvor», er det ikke rart færre har tro på å klage.

Rasismen forsvinner av seg selv?

Etter at tallene fra Likestillings- og diskrimineringsombudet ble kjent gikk Stortingsrepresentant Saera Khan (Ap) ut i Dagsavisen og hevdet at rasismen snart vil forsvinne av seg selv.

Hun begrunnet dette med at rasisme stort sett finnes blant bestemorgenerasjonen, som snart vil dø ut... - Det vil bli mindre av rasisme med en god integreringspolitikk. Derfor bør vi heller prate om integrering, var Khans oppskrift.

Leder i SOS Rasisme, Trond Thorbjørnsen, mener Khan er «på jordet» med sine uttalelser. - Det er nettopp rasismen i samfunnet som er det viktigste hinderet for integrering, uttaler han. - Khan snur problemet på hodet. Så lenge innvandrere diskrimineres på arbeids- og boligmarkedet og ellers i samfunnet er det ikke mulig å få til en god integrering, mener Thorbjørnsen.

Han understreker at Norge har en brutal historie i forhold til rasisme, og at holdningene ikke forsvinner så lett.

Ingen adgang

Det går et tog fra Domkirkeplassen oppover Karl Johan. Foran i toget bæres et 40 meter langt banner frem av afghanere og nordmenn. Banneret er dekket av underskrifter. Mennesker i byen har vist sin støtte til de unge sultestreikende. Det er onsdag kveld og sultestreiken ble avblåst i går.

Mubarak drikker suppe. - Jeg er glad nå, sier han. - Glad. Du vet, jeg har tenkt at det ikke finnes et eneste sted på jorden hvor jeg er trygg. Ikke hjemme og ikke her. Men nå, kanskje nå? Hva tror du, sier han? Han kom hit 16 år gammel. Da hadde han lagt bak seg en reise på flere måneder. Det meste av tiden stuet sammen med fremmede i trailere. Vi hadde vann og noe mat. Trailerne stoppet, gjerne på nettene, vi ble loset over i hus, steder jeg ikke visste hvor var, før det bar videre neste dag i et nytt kjøretøy. Begge foreldrene mine ble drept. Jeg var redd for livet mitt så jeg flyktet fra hjemlandet. 15 år gammel legger han ut på denne reisen. Med livet som innsats. Det er så gammel som min nykonfirmerte datter snart blir. Henne som jeg gir alskens formaninger når hun tar seg en tur til byen med venninner på kvelden. Nattehimmelen over Oslo som byr dem bare stjerner. Ingen avanserte norske våpen som lurer i terrenget, slik som i Afghanistan. Hvor norske laserinstrumenter har guidet amerikanske bombefly mot sine mål. Ingen radere, produsert i Halden, truer min datters sikkerhet. Slik teknologi anvendes langtvekkistan, hvor barn og ungdommer ikke er så mye verdt. Kan Norge gjøre god butikk på å peile ut bombemål i Afghanistan og Irak, gjør vi det, uten å snakke så mye om det.

Men hvor kommer da denne indignasjonen til Bjarne Håkon Hanssen fra, hvordan kan han tillate seg: ”Ingen kan sulte seg til oppholdstillatelse”. Mubarak har bare livet sitt igjen. Ingen bønn og ingen historier har vært sterke nok for norske myndigheter. Norske myndigheter har lett etter en trygg spot i hans hjemland og mener at Kabul er stedet han kan returnere til, selv om blodet flyter i gatene. Retten til en fremtid er jo ikke nedfelt noe sted, så det tas ikke med i vurderingen når posten lukkes, signeres og stemples i UDI og UNE. Prinsippene står hardt her hjemme. Ungdom som flykter fra krig er kyniske og utakknemlige.

> «Norske myndigheter har lett etter en trygg spot i hans hjemland og mener at Kabul er stedet han kan returnere til, selv om blodet flyter i gatene.

23 døgn uten mat Bjarne Håkon Hanssen. Forstår vi ikke det språket? Om Mubarak døde ved trappen til Domkirken, hvordan ville det være neste gang vi sendte direkteoverført TV derfra? Ville noen kommentere det og minnet oss på hvem vi er og hva vi ikke er? Ville noen si: - Det var ikke engang under Erna, det var han derre Hansen. Ville noen spyttet på bakken og sagt: - Fy faen. Husker du de tidene? Noen av ungdommene i SOS Rasisme, de som har hentet vann og løftet hodene til de jevngamle afghanerne og bedt dem drikke så de ikke døde disse ukene, disse politisk engasjerte ungdommene som har tatt på alvor det de har lært på skolen om solidaritet og nestekjærlighet, disse ungdommene som fikk en skrape fordi de utviste den medmenneskelighet den norske regjering ikke besitter, noen av dem burde hatt en sprayboks på innerlomma. Og den burde de ha dekorert kirkeveggen med: Nestekjærlighet.no burde det stå. Og for at ingen av oss skal kunne glemme, for at dette bildet skal bli stående, burde de ha tegnet omrisset av kroppene som lå igjen på gresset etter at politiet fjernet tepper og telt.

Regnet var meldt og politiet ryddet kirkeplenen for momenter som uroet Oslo ved inngangen til ferien. De hvite teltene, en flyktningeleir ved Guds hus, gjorde norsk asylpolitikk synlig for oss noen dager. Vi så plutselig en rett linje fra Jern-Erna til Domkirkeplassen. De rød-grønne har ikke holdt hva de lovet oss i Soria Moria erklæringen.

> «Disse unge mennene har talt et språk som gjør at vi må gå i oss selv. Ikke fordi vi er svake og feige og uten ryggrad, men fordi det åpenbart er tatt gale vurderinger.

Vi har ikke en human asylpolitikk. Mubarak fikk ingen ungdomstid. Det var vel derfor de norske myndighetene gav ham avslag 8 måneder etter at han 16 år gammel kom til Norge, fordi øynene han viste dem gav et skinn av erfaring og levd liv. Men om de så ordentlig etter kunne de gjenkjenne det som sorg. Han var akkurat fylt 16 år da UDI intervjuet ham, de mente at han var 18. Det lette etter løgnen i hans forklaring, om det var noe de kunne ta ham på. De alderstestet ham og lette etter nålen i høystakken så han kunne sendes hjem. Etter en klage og nesten 2 år fant de en gate i Kabul de mente ikke var badet i blod. Nå var han dessuten myndig på ordentlig, hvis han var akkurat fylte 16 da han kom. Deportasjon til Kabul, uten nettverk og tilknytning til byen, selv om FN anbefaler noe annet. Et sted må jo han også være, han ikke være her.

Toget har kommet frem til Stortinget. Noen har plastkopper med suppe i hendene. Det regner i suppekoppen, men mat lindrer når du har vært 23 dager uten. Noen reiser seg og kan igjen stå. Noen smiler. Noen gråter. Disse unge mennene har talt et språk som gjør at vi må gå i oss selv. Ikke fordi vi er svake og feige og uten ryggrad, men fordi det åpenbart er tatt gale vurderinger. Banneret knyttes på gjerdet utenfor stortinget. Oslos befolkning har noe å melde til de som holder hus her. Med regjeringsskiftet ville vi ha en annen asylpolitikk. Det var derfor vi stemte på dere. Vi ville ha Erna fjernet. Vi ville ha en statsråd som var lyttende og ydmyk, som hadde evnen til å ta ansvar og se sammenhenger mellom krigføring og nød. Vi ville ha en minister som holdt menneskerettighetene høyt og som til og med innførte en ny. Som sa at barn og unge mennesker har rett til en fremtid. Og som innførte en ny praksis i UDI og UNE: Fra nå av leter vi ikke lenger etter løgn. Vi søker sannheten. Og som om ikke det var nok skulle ministeren ha mer på hjertet: - Vi kommer ikke en dag til til å svikte våre velgere. FrP kan ha sine velgere i fred.

Nå kan regjeringen gripe denne muligheten til å vise oss hva de er laget av. Og minne oss på hvorfor vi gadd å bruke stemmeretten. Vi trodde de ville utgjøre en forskjell.

Av Margareth Olin

Kronikken har stått på trykk i Dagbladet den 24. juni 06

Kort om rasisme

- Rasisme er et relativt nytt fenomen, og ble første gang systematisk framsatt under framveksten av imperialismen på 1700-tallet.

Raseteori

- Forskere og myndigheter over hele Europa drev fram en aktiv kampanje for å få folk til å tro at det fantes forskjellige menneskeraser og at den hvite «rasen» var mer utviklet og hadde høyere verdi enn andre «raser». Grunnlaget for raseteorien var et «behov» for å plyndre andre deler av verden. Vesten brukte raseteori for å fortelle folk at den vestlige verden hadde en gudegitt godkjenning til å okkupere andre land og folk. Raseteori skulle bli den eneste aksepterte intellektuelle linjen i Europa.

Norge også

- Norge støttet også opp om denne råtne «vitenskapen», og resultatet ble sterk undertrykking både av de nasjonale minoritetene samer, kvener og romanifolk, så vel som en uttrykt støtte og hjelp til de store europeiske kolonimaktene.

Nazismens framvekst

- Nazismens framvekst i Europa må ses i sammenheng med denne europeiske tradisjonen. Tysklands konsentrasjonsleire og ekstreme etniske rensing var ikke et isolert tilfelle; de andre europeiske kolonimaktene hadde drevet slik krigføring mot afrikanere, asiater, amerikansk og australsk urbefolkning i lang tid allerede. Hitler var faktisk inspirert nettopp av de store europeiske kolonimaktene, og brukte samme midler for å gi Tyskland «en rettmessig plass i Europa».

Men rasismen var ikke død

- Fremdeles er rasismen oppegående, den er faktisk så tradisjonell at mange feilaktig tror at den alltid har eksistert. Fremdeles er det folk som setter sammenheng mellom hudfarge og oppførsel. Fremdeles brukes kulturforklaringer som om kultur var medfødt. Fremdeles finnes det mennesker som ser på enkelte folkegrupper som mindreverdige. Fremdeles finnes uvitenhet. En snakker for eksempel om «afrikansk oppførsel» som noe alle afrikanere har, men ikke «europeisk væremåte» som noe alle europeere har, og ignorerer at Afrika er et kontinent som er langt større enn Europa, med tilsvarende større forskjeller.
- Rasisme handler om å tillegge folk spesielle egenskaper ut i fra en lett synlig gruppetilhørighet, enten den er basert på hudfarge, religion eller andre forhold.

Bekjemp rasismen!

- Fremdeles nektes tidligere undertrykte kolonier å fungere økonomisk og sosialt. Fremdeles er vestens ledere mer opptatt av å innkassere renter og avdrag enn å bistå landene vesten har pint, plyndret og undertrykt gjennom mange hundre år. Vesten har blod på hendene og rasisme i hodet.
- Ta et aktivt standpunkt mot rasisme. Reager på rasisme du opplever rundt deg. Å ikke reagere er i praksis å støtte rasismen.
- Rasisme er skapt av mennesker og kan knuses av mennesker. Bekjemp rasismen!

For mer informasjon, se internett: www.sos-rasisme.no/sos/

sos-rasisme.no/bliaktiv

• Jødene hengt ut av skuespiller
- Jævla jøder. Jødene er ansvarlige for alle krigene i verden, uttalte skuespiller Mel Gibson da han ble arrestert for fyllekjøring 28. juli. Dette melder nettstedet TNZ.com. Gibson beklaget uttalelsene mandagen etter og mente selv at de var forkastelige. - Jeg er dypt skamfull over alt jeg sa, sa skuespilleren i følge ABC News.

• Homofile banket opp i Oslo sentrum
I løpet av én uke i juli ble to homofile menn banket opp i Oslo sentrum. Gjerningsmennene var fra muslimske miljøer som ikke aksepterer homofili. Debatt- og kronikkredaktør i Aftenposten Knut Olav Åmås mener at det er den synlige homofile livsstilen som virker provoserende på enkelte minoritetsgrupper. - Dette er neppe særlig religiøst begrunnet, men det er kulturelt forankret, og dessuten utslag av ungdoms homofobi slik også etnisk norsk ungdom fortsatt er preget av, sier Åmås til VG.no.

• Søstre avvist på utested
Søstrene Collette (24) og Cristine (27) fra Kenya ble avvist av dørvaktene på uteplassen Tempest i Oslo, melder dagbladet.no. Dørvaktene sa det var fordi det var «et lukket selskap», men gjestene som satt utenfor uteplassen fortalte jentene at det ikke stemte. Etter at Dagbladet skrev om norskafrikanske jenter som prostituerer seg, har flere jenter som opplever det samme som Collette og Christine kontaktet avisen. - Vi ønsker bare å leve et normalt liv og slippe å bli stemplet som horer når vi går ute i gatene, sier søstrene.

• Sigøyner-familie kastet ut av campingplass
50 sigøynere ble kastet ut fra Sola's Camping utenfor Stavanger den 1. august. Napoleon Palison, en av familiemedlemmene, forteller til TV 2 Nyhetene at de ville flytte seg til et bedre sted på campingplassen. Da sa en av de ansatte at de måtte komme seg tilbake så fort som mulig. - Vi svarte at vi ikke er hunder. Hun svarte tilbake at «dere er verre enn hunder». I tillegg truet damen med å tilkalle politiet hvis familien ikke dro med en gang. - De har ikke gjort noe galt i det hele tatt. De har vært stille og rolige. Slik jeg ser det er dette rasistisk betont, sier president i Romani Coucil Union, Gabriel Werner Johansen, til TV 2 Nyhetene.

Ny undersøkelse: Etnisk og kulturell bakgrunn viktig ved ansettelse

En etnisk og kulturell bakgrunn lik den norske trekkes fram som viktig i en undersøkelse fra april, likevel ser bare drøyt halvparten av de spurte på diskriminering ved ansettelser som et problem.

Av Jin Kathrine Fosli

To av ti ville reagert dersom bedriften de jobbet i ansatte en innvandrer, går det fram av en undersøkelse gjennomført av InFact på oppdrag for rekrutteringsbyrået Proffice. Undersøkelsen kartla synet på innvandrere i arbeidsmarkedet blant norske bedrifter og etnisk norske arbeidstakere. Til tross for at så mange som 24 prosent av de spurte mener en etnisk og kulturell bakgrunn de er fortrolig med er viktig ved ansettelser, er det likevel få av bedriftslederne som har tro på lovtiltak for å hindre diskriminering av innvandrere på jobbmarkedet.

Sammensatt bilde

Tolv prosent av bedriftslederne tror en norsktalende person med "fremmedkulturell" bakgrunn vil representere bedriften dårligere enn en etnisk nordmann med samme kvalifikasjoner. I annen statistikk fra Statistisk Sentralbyrå går det likevel fram at de langt fleste, ni av ti spurte, mener innvandrere bør ha de samme mulighetene på jobbmarkedet som nordmenn. Få bedriftsledere har imidlertid tro på at lovendringer for å motvirke diskriminering vil bli fulgt opp i praksis. Dette kan skyldes erfaringer fra kvinnekampen og begrenset direkte effekt av lovreguleringer, mener forsker og sosiolog Jon Rogstad, og viser til at det er vanskelig å gjennomføre i praksis:

- Formell kompetanse omfattes av lovgivning, men uformell, taus kompetanse som hvordan man inngår i et team, er ikke regulert. Derfor kan slike ting få noe å si for en begrunnelse overfor myndighetene, selv om det ikke har vært avgjørende for beslutningen. Arbeidsgiverne vet at de ikke trenger å følge en slik lov. Men ei lovendring kan gi et indirekte signal, mener han. Rogstad har tidligere funnet ut at arbeidsgivere ansetter ut fra hva de tror kundene ønsker, og dels også på grunn av egne fordommer og hva de tror om enkelte grupperinger. Han mener det har vært for lite fokus på det som faktisk går bra når det gjelder innvandrere i arbeidslivet:

- En undersøkelse fra 2003 viste at to av ti innvandrere har opplevd diskriminering, men de tjue prosentene som har opplevd diskriminering er mest interessante for media. Vi må huske hovedbildet, de åtti prosentene som ikke har opplevd diskriminering. Det har skjedd over en tredobling av sysselsatte innvandrere de siste 30 åra i absolutte tall. Innvandrere har tre til fem ganger så høy ledighet som etniske nordmenn, men det har kommet mange innvandrere, og mange får jobb. Men dette er ikke godt mediestoff, sier Rogstad. Han mener det kan være et problem at mediene ikke løfter fram de positive rollemodellene, de som faktisk lykkes:

- Det er et akutt problem at ikke flere slike saker løftes fram. Unge innvandrere sitter igjen med følelsen av at det allikevel ikke nytter med høyere utdanning for at de skal få seg jobb, og det er helt feil. De har lettere for å få jobb jo bedre kvalifisert de er, fortsetter Rogstad og forteller om den iranske flyktningen Mahmood Amiry-Moghaddam som fikk Kongens fortjenestemedalje etter å ha blitt uteksaminert fra medisinsk fakultet i Oslo med beste doktorgradsavhandling.

– Dette fikk lite oppmerksomhet i pressen, men hvis situasjonen derimot hadde vært den at han ikke hadde fått jobb, ville det blitt et kjempeoppslag. Han mener nyttårstalen til Jens Stoltenberg var et unntak i så måte, der Stoltenberg trakk fram to eksempler på innvandrere som hadde gjort det skarpt.

Gruppeforskjeller

Det er forskjeller innen ulike grupper av innvandrere på arbeidsmarkedet. Afrikanere er høyt representert som gruppe blant arbeidsledige, og dette gjelder også de som har bodd lenge i Norge. I tillegg har afrikanere den høyeste deltakerandelen av personer på tiltak blant innvandrerne i første kvartal i år, viser statistikk fra Statistisk Sentralbyrå. Rogstad viser til en rekke årsaker:

Forbilder: Jon Rogstad mener mangel på forbilder blant minoriteter kan være negativt.

- Somaliere er ei gruppe som kommer dårlig ut, og det går igjen i flere andre land. Dette har med utdanning og sammensetning å gjøre. Mange har en traumatisert bakgrunn og lite faglig kompetanse. Avisoppslag, som for eksempel om enslige mindreårige asylsøkere, kan ha ført til stigmatisering av enkelte grupper innvandrere. Men så er det andre grupper som kommer positivt ut, for eksempel blir India forbundet med gode dataingeniører.

Det eksotiske som fordel

Rogstad har imidlertid også arbeidet med hvordan en annen etnisk bakgrunn enn den norske kan også brukes som fordel i for eksempel mediebransjen. Han peker på at for eksempel Sarah Natasha Melbye fra Farmen på TV2 skrev i en søknad at "enhver bedrift med respekt for seg selv har en egen neger". Rogstad framholder at selv om det er få personer med minoritetsbakgrunn i media, blir de personene som har slik bakgrunn ofte løftet fram og blir på den måten også rollemodeller. Dette gjelder til dels også i skuespillerbransjen, med teatersatsinger som «Fruen fra det indiske hav», hvor hovedrolleinnehaver Lavleen Kaur har norsk-indisk bakgrunn.

- Men det ideelle hadde jo vært om skuespillerne fikk jobb på grunn av kompetansen de har, og ikke etnisitet, sier Rogstad.

Vil endre navn

NRK hadde nylig et intervju med 19 år gamle Afrooz Amiri. Hun har bodd hele livet i Norge, men har foreldre fra Iran. Amiri har opplevd det som vanskelig å få jobb i Oslo, der hun nå utdanner seg til eiendomsmegler. Derfor har hun vurdert å endre navnet sitt slik at det klinger mer norsk.

- Jeg har søkt stillinger i klesbutikker, 7-11, Deli de Luca, med barnepass, og i treningsstudioer. Siden jeg utdanner meg til å bli megler, har jeg også søkt jobber som visningsassistent, for å se på responsen, forteller hun. Men til tross for at Amiri sendte inn søknader til en rekke jobber hun var kvalifisert for, blant annet på grunn av tidligere arbeidserfaring fra hjemstedet i Telemark , uteble responsen fra arbeidsgiverne:

- Det var ingen som kalte meg inn til intervju. Ett av stedene var de veldig positive da jeg ringte, men etter at jeg sendte inn søknad, hørte jeg aldri noe mer fra dem. Når jeg har søkt så mange steder og aldri fått noe svar, lurer jeg jo på om det kan skyldes navnet mitt. De som skal ansette burde se på hva slags arbeidserfaring jeg har, at jeg har jobbet i matbutikk, som støttekontakt og med telefonsalg tidligere. Mange av stillingene er av en type de fleste kan få, og som ikke krever mye, sier Amiri.

- Norske venner av meg har fått jobb, blant annet meglerjobber, ved å søke på vanlig måte, forteller hun, noe som utelukker at de kan ha fått jobb raskere fordi de hadde bedre kontakter. Stillinga hun har nå, på Narvesen i Oslo, fikk hun gjennom søstera til kjæresten sin, og tidligere jobber har hun også fått gjennom bekjente. Amiri håper utdannelsen vil hjelpe henne til å få arbeid når hun er ferdig med å studere. Lovtiltak mot diskriminering har hun derimot liten tro på, og viser til at slike regler allerede finnes:

- Man kan ikke kontrollere hvem som blir tatt inn til intervju, det er fysisk umulig, mener hun.

Rett ut i jobb

Kurdiske Baghi Talebolelm fikk derimot jobb i Oslo før han var ferdig med utdannelsen sin. Han begynte å jobbe i praksis mens han var underveis med videregående opplæring som omsorgsarbeider. Derfor har han aldri slitt med å få jobb. Han forteller at han har jobbet målretta for å komme seg ut i arbeidslivet i Norge fra første stund.

- Jeg har satt meg små, konkrete mål, og valgte bort sykepleierskolen fordi jeg ikke hadde noen slektninger her til å hjelpe meg med økonomien, og fordi det tar lang tid. Men alle har mulighet til å prøve seg i dette samfunnet. Jeg har hatt det vanskelig til tider, men jobber mot ett mål: Å bli integrert i dette samfunnet, finne den plassen jeg egentlig skal ha. Språket har jeg måttet prøve meg fram med, men jeg tok meg ikke nær av kommentarer i starten, jeg ville lære, sier Talebolelm. Han kom til Norge som kvoteflyktning i 1991. Fra før av hadde han erfaring fra helsevesenet i Nord-Irak, som sykepleier og leder for ei sykepleiergruppe i basen for partiet Komala.

- Derfor mente jeg helsevesenet passet best å jobbe i da jeg kom til Norge. Jeg hadde med dokumen-

• Strengere rasismestraffer
UEFA innførte strengere rasismestraffer mandag den 31. juli. Heretter vil rasisme på fotballbanen medføre fem kampers karantene, melder NTB. Også bøtesatsene til klubber som har fans som kommer med rasistiske tilrop, har økt. Nå på fotballklubbene ut med minimum 150.000 kroner hvis det dukker opp rasisme på tribunene. – Alle som hetser folk på bakgrunn av hudfarge, «rase», religion eller etnisk opprinnelse kan forvente strengere straffer enn før, uttaler de.

• Navneskifte sørget for jobb
Ismet Cam (18) søkte på stillingen hos Statoil-stasjonen på Hinna og håpet på et intervju da han har mye erfaring med salgsarbeid. Bedriften lyste ut stillingen tre ganger på et halvår og Ismet fikk beskjed om at stillingen var besatt. Cam valgte å skifte navn til Tobias Johansen, og ble dermed kalt inn til intervju. Ismet og broren stakk innom stasjonen dagen før intervjuet for å høre hva broren fikk beskjed om da han skulle søke på samme jobb. – Da beklaget sjefen og sa at stillingen allerede var besatt, sier Cam til Rogalands Avis. Han er sjokkert over det han anser som klar rasisme i en av landets største bedrifter. – Det går ikke an å behandle folk på denne måten. Vi snakker faktisk 2006, sier han.

• Dyrehage viser fram afrikanere
Kolmgården dyrehage i Sverige får kritikk fra mange hold etter at de har vist fram kenyanske masajer som «hopper og danser». - Det fører tankene tilbake til kolonitiden, da svarte bli vist fram på omreisende sirkus og museer, sier Yvonne Ruwaida i Miljøpartiet i Sverige til Aftonbladet.
Kolmgården avviser på sin side anklagene og forteller at masajene er profesjonelle dyrepassere som arbeider hos dem gjennom et samarbeid med JK Safari og Kenya Airways for å markedsføre Kenya for turister.

Jobb i kommunen: Baghi Talebolelm jobber som omsorgsarbeider. Han prioriterte vekk sykepleierutdannelse for å komme raskt ut i jobb.

tasjonspapirer på at jeg hadde jobbet som sykepleier, men var ikke formelt autorisert av myndighetene. Derfor begynte jeg på nytt på omsorgsarbeiderlinja ved Elvebakken videregående skole i Oslo, sier forteller Talebolelm. Han begynte på norsk videregående etter å ha fått språkopplæring på Rosenhof og seks måneder med voksenopplæring, og mener språket har gjort det vanskeligere for ham noen ganger: - Ett fag kunne bli tre fag i seg selv, matte kunne bli matte, så norsk, og engelsk i tillegg. Men jeg har gått aktivt inn for å lære meg språket, og brukt det til å kommunisere, hørt på nyheter, radio, lest for å lære, sier han. Jobben han har nå, har han hatt i ni år, etter å ha hatt forskjellige andre jobber i bydel Bøler i Oslo. Det var i denne bydelen Talebolelm hadde praksis, og han fortsatte å jobbe der da fagprøven var avlagt og han hadde fått offentlig godkjenning som omsorgsarbeider. Han er glad for å kunne betale tilbake til samfunnet som har hjulpet ham gjennom å jobbe og betale skatt, og mener det er veldig viktig for innvandrere å fokusere på muligheter:

- Man må se på hva slags jobb som kan passe, behov, og hva den enkleste veien for at man skal få seg en jobb, mener han er det viktigste.

NHO mot diskriminering

Prosjektdirektør Kenneth Stien i Næringslivets Hovedorganisasjon, NHO, forteller at organisasjonen tar problematikken med diskriminering av innvandrere i arbeidslivet på alvor. På spørsmål om hva slags tiltak organisasjonen har mot diskriminering viser han til at NHO generelt er opptatt av verdiskaping for å sikre velferd.

- En hovedutfordring er å få flere i arbeid og færre på trygd. NHO har i mange år aktivt oppfordret bedriftene til å ansette kompetente personer med minoritetsbakgrunn. Over 157 000 innvandrere er nå i arbeid i Norge. I fjor ble 8100 flere innvandrere sysselsatt i privat sektor, 7100 av disse hadde ikke-vestlig bakgrunn, forteller Stien og fortsetter:

- Diskriminering er ikke akseptabelt. NHO anbefaler konsekvent å rekruttere den med best kompetanse i forhold til arbeidsoppgavene. Samtidig må myndighetene drive en regulert innvandringspolitikk som sikrer stabil økonomisk og sosial utvikling.

Stien forteller at NHO nylig har bedt Institutt for Samfunnsforskning om å vurdere tilgjengelig kunnskap om usaklige barrierer ved inntreden på arbeidsmarkedet.

- Konklusjonen er at det ikke er tilgjengelig kunnskap som kan gi et presist anslag over diskriminering ved ansettelser. Foreliggende forskning indikerer at det kan være noen barrierer innvandrere møter på vei inn i arbeidslivet. Det kan for eksempel være usikkerhet til hva en utdanning i utlandet innebærer, hvordan en person med en bestemt religiøs eller etnisk bakgrunn vil passe inn, eller hvordan de selv skal fungere som ledere i et flerkulturelt arbeidsmiljø. Poenget er at usikkerhet ikke er knyttet til et forhold. Det er heller slik at mange små årsaker får store konsekvenser. NHO arbeider målrettet for å fjerne grunnlag for slike barrierer. Blant annet vil vi i løpet av høsten starte et større prosjekt som skal koble innvandrerungdom tettere med arbeidslivet. Prosjektet har fått navn Etnisk Mangfold, forteller Kenneth Stien.

Etterspurt kompetanse

Det er gode tider i arbeidslivet, noe innvandrere også nyter godt av. Samtidig viser den sterke veksten i sysselsetting av innvandrere at dette er en arbeidskraft som arbeidsgiverne nå tar i bruk, mener Stien. Han viser til at stadig flere bedrifter erfarer at det nettopp er blant innvandrere og innvandrerungdom de finner den kompetansen de er ute etter. Han mener det viser at diskriminering i arbeidslivet ikke er et stort problem selv om det forekommer. Enkelttilfellet som gjelder Afrooz Amiri kan ikke Stien og NHO kommentere.

- På generelt grunnlag vil vi imidlertid si at det ikke er noe behov for å bytte navn. Ansettelse bør skje ut fra kompetanse og da er det en forutsetning at hver enkelt kan presentere seg selv. Over 157 000 innvandrere er nå i arbeid i Norge. Det vil si at ni av ti som ønsker jobb faktisk har fått det, og det uten å bytte navn. Mange får jobb – mange også i samsvar med den utdanningen de tar. Den betydelige økningen i antall sysselsatte med ikke-vestlig bakgrunn de siste femten årene gjør det nærliggende å spørre om det faktisk er tilfelle at integreringspolitikken har slått feil, som man ofte får inntrykk av fra det offentlige ordskiftet, eller om vi faktisk tar betydelige steg i riktig retning, sier Stien. Han mener mye tyder på det siste, og avslutter:

- Innvandrere har kompetanse næringslivet trenger og NHO jobber med metoder som skal sikre bedre kobling mellom innvandrere og arbeidsliv.

Innvandrere og ledighet

- Arbeidsledigheten blant førstegenerasjons innvandrere var på 8,2 prosent i første kvartal i år, i følge SSB. Dette innebar en nedgang på 1,8 prosent. Den relative nedgangen blant resten av befolkningen var større, fordi ledigheten i utgangspunktet var lavere her.
- Innvandrere hadde i samme periode en tre ganger høyere ledighetsprosent enn de uten innvandringsbakgrunn.
- Det er forskjeller i ledighet mellom ulike grupper av innvandrere. En årsak kan være at vestlige innvandrere og innvandrere fra nye EU-land er arbeidsinnvandrere, mens flertallet fra ikke-vestlige land er flyktninger.
- To av tre ikke-vestlige, arbeidsledige innvandrere har i følge Fafo utdannelse fra Norge. Likevel fører ikke dette til at de får lettere jobb på det norske arbeidsmarkedet.

Kilder:
- Statistisk Sentralbyrå www.ssb.no/emner/06/03/innvarbl/main.html
- ProfficeArbeidsMarkedsAnalyse, mai 2006, henvisning til en forskningsrapport fra Fafo som ble offentliggjort i april i år.

- Sysselsetting blant førstegenerasjonsinnvandrere i Norge var per fjerde kvartal 2005 på 62,5 prosent for menn og 52,6 prosent for kvinner. Totalt sett var 57,5 prosent sysselsatt innen gruppa.

Nektet adgang til utested

For et par uker siden fikk Ana Paula Thorvaldsen fra Angola oppleve den eksisterende utestedsdiskrimineringen som har blusset opp blant utesteder i Oslo.

Av Nasim Ahzami

Hun og en venninne skulle nyte en kveld ute på byen, og bestemte seg for å dra på utestedet «Åpen Bar» i Oslo. Etter å ha stått i kø i en time ble de vitne til at to somaliske gutter ble nektet adgang til stedet på grunn av at en annen somalisk mann hadde laget bråk uken før, og utestedet ønsket ikke at noe slikt skulle skje igjen.

Da det ble Ana Paula sin tur ble hun fortalt av vakten at stedet var fullt og hun og venninnen måtte vente. Da de, etter en time, spurte vakten om de kunne få lov til å slippe inn, fikk de beskjed om at han måtte spørre sjefen sin om de fikk lov til å komme inn. Vakten kom tilbake med en beskjed om at de ikke fikk lov til å komme inn på grunn av at det var for sent. Det hadde da gått nesten to timer siden de først stilte seg i kø.

- Det var forferdelig å være der og oppleve dette, sier Ana Paula til AntirasisteN. - Vi konfronterte vakten med dette, men det førte til at de ringte politiet, fortsetter hun.

Ana Paula tok deretter kontakt med SOS Rasismes kontor i Oslo, hvor hun ble rådet til å anmelde forholdet og rapportere det til Likestillings- og diskrimineringsombudet. Hun skal nå offentliggjøre hendelsen i media, i håp om å kunne avdekke den diskriminerende måten utestedene behandler personer med mørk hudfarge.

nye nettsider lanseres nå

• Rasister i USA dømt for drap
Fire av lederne til den hvite amerikanske rasistorganisasjonen Aryan Brotherhood ble dømt for drap den 28. juli, melder VG.no. Alle ble funnet skyldig i organisert pengeutpressing, en rekke drap og for å ha gitt ordrer om flere mord i amerikanske fengsler. Dette endte med at flere medlemmer i svarte gjenger ble drept. De fire lederne står tilsammen bak 32 drap i fengsler i løpet av 30 år.

• Jødehatet lever fremdeles
Antirasistisk senter reagerer sterkt på den siste tidens hærverk på den jødiske kirkegården og synagogen i Oslo. - Vi reagerer med forferdelse på at noen gjør den feilkoblingen å reagere mot norske jøder fordi man er uenig i staten Israels politikk. Dette er trist og skremmende og viser at antisemittismen fremdeles lever også i Norge, sier Antirasistisk senters informasjonsleder Henrik Lunde til NTB. Også Norsk fagbevegelse reagerer sterkt på hendelsene og tar sterk motstand til både rasisme og diskriminering.

• Fremmedfiendtlige partier stiller til valg
I hver tredje svenske kommune vil fremmedfiendtlige partier stille kandidater under høstens kommunevalg, melder NTB. Kommunevalget er den 17. september og partier som Sverigedemokraterna, Nationaldemokraterna og Nationalsocialistisk front har lagt fram lister i 104 kommuner i Sverige. Sverigedemokraterna stiller kandidater i 97 kommuner. Partiet fikk etter valget i 2002 48 mandater i kommunestyrer i landet.
Politikeren Yvonne Ruwaida (bildet) mener at de større partiene har sviktet når det gjelder å engasjere seg i kampen mot rasisme. Hun mener de må ta kraftigere avstand fra rasisme og diskriminering.
– Kampen mot rasisme og diskriminering er ingenting man vinner, og så er man ferdig. Den kampen må pågå hele tiden, sier hun.

brunt grums
antinazi@sos-rasisme.no

Opprop: Forby Vigrid!

I sommer har SOS Rasisme lansert et opprop for å forby Vigrid og andre nazistiske organisasjoner.

Nå tar organisasjonen flere initiativ for å hindre at nazismen får grobunn i Norge.

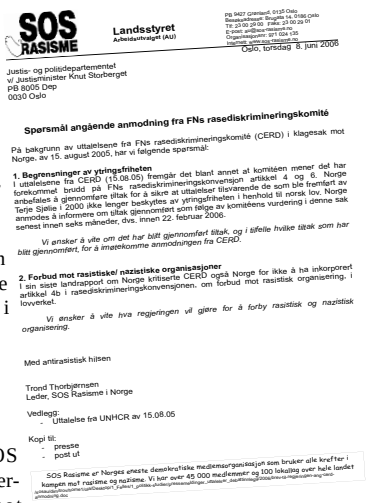

SOS RASISME
Landsstyret
Arbeidsutvalget (AU)

Pb 9427 Grønland, 0135 Oslo
Besøksadresse: Brugata 14, 0186 Oslo
Tlf: 23 00 29 00 Faks: 23 00 29 01
E-post: sos@sos-rasisme.no
Organisasjonsnr: 971 024 435
Internett: www.sos-rasisme.no

Oslo, torsdag 8. juni 2006

Justis- og politidepartementet
v/ Justisminister Knut Storberget
Pb 8005 Dep
0030 Oslo

Spørsmål angående anmodning fra FNs rasediskrimineringskomité

På bakgrunn av uttalelsene fra FNs rasediskrimineringskomité (CERD) i klagesak mot Norge, av 15. august 2005, har vi følgende spørsmål:

1. Begrensninger av ytringsfriheten
I uttalelsene fra CERD (15.08.05) fremgår det blant annet at komitéen mener det har forekommet brudd på FNs rasediskrimineringskonvensjon artikkel 4 og 6. Norge anbefales å gjennomføre tiltak for å sikre at uttalelser tilsvarende de som ble fremført av Terje Sjølie i 2000 ikke lenger beskyttes av ytringsfriheten i henhold til norsk lov. Norge anmodes å informere om tiltak gjennomført som følge av komitéens vurdering i denne sak senest innen seks måneder, dvs. innen 22. februar 2006.

Vi ønsker å vite om det har blitt gjennomført tiltak, og i tilfelle hvilke tiltak som har blitt gjennomført, for å imøtekomme anmodningen fra CERD.

2. Forbud mot rasistiske/ nazistiske organisasjoner
I sin siste landrapport om Norge kritiserte CERD også Norge for ikke å ha inkorporert artikkel 4b i rasediskrimineringskonvensjonen, om forbud mot rasistisk organisering, i lovverket.

Vi ønsker å vite hva regjeringen vil gjøre for å forby rasistisk og nazistisk organisering.

Med antirasistisk hilsen

Trond Thorbjørnsen
Leder, SOS Rasisme i Norge

Vedlegg:
- Uttalelse fra UNHCR av 15.08.05

Kopi til:
- presse
- post ut

SOS Rasisme er Norges største demokratiske medlemsorganisasjon som bruker alle krefter i kampen mot rasisme og nazisme. Vi har over 45 000 medlemmer og 100 lokallag over hele landet

Oppropet, som ble lansert 28. juni, er lagt ut på www.opprop.no.

I 2001 samlet SOS Rasisme inn 10 000 underskrifter for forbud mot nazistisk organisering, de ble overlevert daværende justisminister Odd Einar Dørum.

Stiller krav til regjeringen

Et sentralt krav er at regjeringen skal følge FNs «konvensjon om avskaffelse av alle former for rasediskriminering», der står det klart at medlemslandenene forplikter seg til å forby nazistisk organisering.

Før sommeren sendte SOS Rasismes leder Trond Thorbjørnsen en brev til justisminister Knut Storberget. Her blir regjeringen bedt om å:

1. Redegjøre for hvilke tiltak som har blitt satt i gang for å imøtekomme kritikken fra FN, etter at norsk høyesterett frifant nazisten Terje Sjølie for offentlig hets mot folkegrupper.
2. Hva regjeringen vil gjøre for å forby nazistisk organisering.

Anmeld all nazisme!

SOS Rasisme oppfordrer alle som føler seg krenket eller truet av nazister til å anmelde forholdet til politiet. Det har det siste året blitt gjort innstramminger i strl. §135 («rasismeparagrafen») som i teorien skal gjøre det lettere å straffe rasistiske uttalelser. Dessverre blir fortsatt de alle fleste anmeldelsene etter §135a henlagt av politiet «på grunn av mangel på bevis». SOS Rasisme har per i dag flere henlagte anmeldelser som vil bli påklaget og fulgt opp. Ta kontakt med SOS Rasisme sentralt hvis du har spørsmål om hvordan du anmelder rasisme.

Lokal organisering

Det viktigste verktøyet mot nazisme og rasisme er fortsatt den lokale organiseringen av antirasister.

De stedene hvor SOS Rasisme har store og aktive lokallag har nazimiljøene fått mye mindre handlingsrom for sine kriminelle handlinger. Ta kontakt med ditt nærmeste lokallag hvis du ønsker å bekjempe nazisme i ditt nærmiljø!

Skriv under på opprop om å forby nazisme, enten gå inn her:
http://www.opprop.no/opprop.php?id=forbyvigrid
Eller send meldingen **'opprop forbyvigrid *ditt navn*'** til **1937**. Det koster 1,50 per melding.

Tøffest bak lukkede gardiner: Lars ble truet av Kim fra Vigrid, lengst til venstre på bildet.

Eks-Vigrider truet av nazister

For et år siden hatet han antirasister, nå er han en av dem. Lars Storrøsæter (20) er tidligere Vigrid-leder i Telemark. Etter to år som aktiv valgte han å bryte ut av nazimiljøet og melde seg inn i SOS Rasisme. Nå mottar han trusler fra Vigrid-aktivister.

Når Lars har vært på Dagbladets nettforum Blink, har nazister fra Vigrid skrevet hatske meldinger i gjesteboken.

- Jeg ble kalt for «forrædersvin» og at de «aldri skulle glemme meg», sier Lars i telefonintervjuet med AntirasisteN. Han har nå meldt flere av truslene til Politiets Sikkerhetstjeneste og vurderer også å konsekvent politianmelde hver trussel han mottar. Flere ganger har han opplevd at Vigridere har sendt han tekstmeldinger og forsøkt å ringe han.

Motiverende

Til tross for trusler fra sine tidligere «kamerater» lar han seg ikke skremme, han blir mer motivert:

- Trusler fra nazister viser bare at det fortsatt eksisterer nazistiske grupper i Norge, og så lenge det eksisterer vil jeg kjempe for å forby Vigrid.

Han ønsker at flere tidligere medlemmer av Vigrid også står frem for å fortelle sin historie.

- For hvert tidligere medlemmer som står frem, jo færre vil tro på Vigrid, sier han.

Lars har vært aktiv i SOS Rasisme siden han brøt ut og brenner for å bekjempe nazismen i Grenland. I sommer har han blant annet stått på stand for SOS Rasisme rundt om i landet.

Oppropet:

Til: Den Norske Regjering

26. januar 2001.

To gutter på 15 år går sammen hjem. Forbi kommer tre personer kjørende. Hun ene i bilen peker på de to guttene og bilen stanser brått. Ut av bilen kommer tre nazister løpende ut.

De to guttene blir livredde og prøver å løpe vekk, men den ene nazisten kommer nærmere og nærmere. Plutselig drar han tak i hetta til den ene gutten, legger han i bakken og begynner å slå. Enda en nazist kommer løpende. Han tar frem en kniv. Han stikker. Han stikker flere ganger før alle tre setter seg inn i bilen igjen og kjører.

Guttens navn var Benjamin.

Nazimiljøet i Norge er heldigvis et marginalt miljø, anslagsvis mellom 2 og 400 personer. Miljøet preges generelt av dårlig organisering og mye gjennomstrømning. Den største nazistiske gruperingen i dag er Vigrid som er ledet av Tore Tvedt. En mann som mener at Auschwitz bare var en koselig feriekoloni, at 15 åringer må få maskingevær i konfirmasjonsgave og at jøder er parasitter som skal renskes ut.

Personer som tiltrekkes nazi-miljøene er ressurssvake ungdommer. Ofte gutter med lite venne-nettverk. I Vigrid og andre nazi-miljøer opplever de samhold, men etterhvert blir de fortalt falske skrekkhistorier om jøder og innvandrere. Undersøkelser som PST har gjort, viser at 60% av ungdommene i Vigrid, ønsker å komme seg ut av miljøet.

Hver tredje Vigrider har vært innblandet i grov kriminalitet slik som vold, dop, våpen osv. Deriblandt ble en 12 år gammel gutt truet med pistol av en Vigrider for noen år siden.

Å forby nazistisk organisering setter spørsmålstegn hos mange politikere. Å forby nazistisk organisering vil være en stopper for ytringsfriheten. Men her er de fleste politikere svært selvmotsigende. Ytringsfriheten i Norge stopper i dag ved rasisme-paragrafen §135a.

Et forbud mot nazismen vil ikke fjerne nazismen, men den vil gjøre det vanskelig å organiserere seg. Jeg har snakket med en Vigrider. Han sa til meg:
"Den dagen Vigrid forbys, trekker jeg meg ut."

FN's Rasediskrimineringskomitè gikk forrige sommer ut og krevde at Norge måtte forby nazistisk organisering og håndheve rasisimeparagrafen strengere. Slik det ser ut i dag, virker det som at stortingspolitikerene våre bare har lukket øyne og ører.

Drapet på Benjamin var unikt. Men dersom ikke den Norske regjeringen setter en stopper for nazistisk organisering, kan vi risikere å lese om nok et rasistisk motivert drap utført av Norske nazister.

Frihet for nazister er andres plikt å la seg undertrykke.

Høsten 2001: Britiske og amerikanske styrker invaderer Afghanistan og avsetter det sittende Taliban-regimet. Titusener afghanere flykter landet, mer enn fire millioner afghanere er allerede på flukt.

Desember 2001: Hamid Karzai danner ny regjering med hjelp av USA og FN. Etter valg i 2004 og 2005 viser det seg at både kriminelle krigsherrer og tidligere Taliban-ledere får posisjoner i regjering og parlamentet.

August 2005: Norske og afghanske myndigheter undertegner en avtale om tvungen retur av rundt 2000 afghanske asylsøkere som oppholder seg i Norge. Programmet trer i kraft 26. april 2006.

15. mai 2006: Afghanerne sender et brev til Bjarne Håkon Hanssen der de ber han stoppe deportasjonene. Samtidig varsles sultestreik som et siste protestmiddel.

25.mai: 500 afghanere avholder en fredelig demonstrasjon i Oslo mot de varslede deportasjonene, under parolene: «Afghanistan er et utrygt land» og «Ikke send oss tilbake til våre mordere».

26. mai: Et titalls afghanske asylsøkere innleder sultestreik utenfor Oslo domkirke.

31. mai: Amerikanske soldater skyter og dreper fire afghanere som demonstrerer i Kabul.

1. juni: 12 afghanere starter sultestreik på Setermoen i Bardufoss.

8. juni: Afghanere i Trondheim innleder sultestreik. Det er nå 100 afghanere i sultestreik.

8. juni: Bjarne Håkon Hanssen sier det nå er politiets oppgave å fjerne de sultestreikende og deportere de 2000 afghanerne. SVs stortingsgruppe aksepterer regjeringens linje.

2001 2005 2006

Med sult som eneste våpen

Mohammad Taher Moamen *Foto: Tina Åmodt*

– Jeg kan ikke dra tilbake til Afghanistan, der vil de drepe meg. Jeg har ikke noe hjem å dra tilbake til.

Av Tina Åmodt

Tirsdag morgen, 20. juni 2006: Plenen utenfor Oslo domkirke er for 26. dag på rad fylt opp av telt, presenninger og madrasser. Paroler og SOS Rasisme-plakater henger mellom trærne, noen sympatisører deler ut flygeblader, et titalls journalister og fotografer rusler betraktende rundt.

Leirens sentrum består nå av omlag 70 unge menn, som gjennom sin tause aksjon har utløst en mediestorm i kongeriket Norge noen uker i juni. Men apatien i de matte blikkene er ikke til å ta feil av: Det koster å være uten mat i nesten en måned.

Tvangsreturnering

– De fleste av de som er her kan ikke engang snakke. Sultestreik er svært vanskelig. Etter en stund slutter man å føle noe, man mister alle krefter, evnen til å se noen mening.

Afghanske Mohammad Taher Moamen kom til Norge for to og et halvt år siden. Nå er han en av rundt 2000 afghanere norske flyktningmyndigheter vil tvangsreturnere til hjemlandet og hovedstaden Kabul, som av norske myndigheter blir betegnet som trygt.

Det mener ikke flyktningene. I slutten av mai intensiverte de sin kamp mot utvisningsvedtakene, i en kollektiv sultestreik.

– Vi er redde

– Vi som er her kan ikke dra tilbake til Afghanistan. Vi er redde, for parlamentet, regjeringen, for politiet. Og ikke minst: de fleste av oss er ikke engang fra Kabul, sier Mohammad Taher Moamen til AntirasisteN. Han mener at USAs kamp mot Taliban langt fra er det samme som en trygg hovedstad.

– Hvis det er trygt i Afghanistan, hvorfor er jeg her? Den afghanske regjeringen består av de samme menneskene som styrte landet før. Nå bærer de riktignok slips og har barbert skjegget, men de gjør fremdeles som de vil. Og dersom man er mot dem, dersom man forteller sannheten… Da blir man drept, sier Moamen alvorlig.

Mistet familie

Han gjentar at han er redd for å bli overlatt til seg selv i Kabul. Livredd.

– Jeg er ikke muslim, men i Afghanistan vil de fortsatt tvinge meg til å be fem ganger om dagen. Gjør jeg ikke det vil de drepe meg. De har allerede drept min far.

Moamen stopper opp, må svelge ekstra hardt når han nevner hans mor og lillebror, som fremdeles var i live da han flyktet til Norge i 2003.

– Så mange av de som er t familier som har blitt drept. Hvordan kan de norske myndighetene tvinge meg til å dra hjem, når "hjem" er et sted jeg ikke vil få være i live? Afghanistan har aldri vært noe hjem for meg, jeg har ikke noe hjem å dra tilbake til. Da er det bedre å dø her, avslutter han stille.

Streiken avblåses

Tirsdag kveld, 20. juni 2006: Domkirkeplassen eksploderer i ville jubelscener når det blir kjent at sultestreiken avblåses på bakgrunn av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hansens forsikring om at ingen afghanere uten tilknytning til Kabul vil sendes tilbake før nyttår, og at ingen vil bli returnert uten at det skjer i samråd med FNs høykommissariat for flyktninger, UNHCR. Tre dager senere blir de to første afghanere, uten tilknyting til Kabul, tvunget inn på et fly og sendt ut av Norge…

10. juni: Flere sentrale SV-representanter krever stans i deportasjonene og at FNs anbefalinger følges.

14. juni: De sultestreikende forlater et møte med Røde Kors, Flyktningehjelpen og representanter fra Arbeids- og inkluderingsdepartementet. På møtet blir afghanernes krav om ny vurdering av sakene deres blankt avvist av myndighetene. I stedet blir de tilbudt 5000 kroner ekstra hvis de frivillig forlater Norge.

14. juni: USA varsler militær storoffensiv i det sørlige Afghanistan

16. juni: Oslopolitiet møter mannsterke og med flere busser for å fjerne de sultestreikende. Rundt 100 demonstranter og sultestreikende lenker seg sammen i en sivil ulydighetsaksjon. Politiet fjerner rundt 40 afghanere med makt og beslaglegger telter og andre eiendeler. Noen timer senere løslates afghanerne og returneres til domkirkeplassen.

16. juni: Bjarne Håkon Hanssen sier regjeringen ikke vil følge FNs råd, og at alle afghanere kan sendes til Kabul.

16. juni: Politiaksjonen får sterk kritikk. SOS Rasisme kaller den meningsløs og brutal, også sentrale SV-ere og kristne organisasjoner er kritiske.

17. juni: Politiets utlendingsenhet varsler start i deportasjoner av afghanere i løpet av juni.

18. juni: SVs landsstyre vedtar en uttalelse om at afghanerne må få en ny vurdering, og at alle anbefalinger fra FNs høykommissær for flyktninger (UNHCR) skal følges.

18. juni: Statsminister Jens Stoltenberg avviser SVs uttalelse og sier det ikke vil bli "noen endring av gjennomføringen av vedtak som alt er fattet".

18. juni: Bjarne Håkon Hanssen snur og sier at FNs anbefalinger nå vil bli fulgt.

20. juni: Etter fire uker avslutter afghanerne sultestreiken over hele landet. Kombinasjonen av den helsemessige situasjonen og regjeringens nye løfter er utslagsgivende.

19. juni: Bjarne Håkon Hanssen og Krisitin Halvorsen holder pressekonferanse. De lover å følge FNs anbefalinger, "i alle fall til nyttår", og å legge til rette for ny vurdering av sakene. Samtidig kritiserer de SOS Rasisme for å være ansvarlige for sultestreiken. SOS Rasisme svarer med å gi regjeringen ansvaret for sultestreiken: "Regjeringen har brutt løftene sine og viderefører Erna Solbergs politikk, den politikken driver folk til desperate handlinger som sultestreik".

ASYLSØKERE FRA AFGHANISTAN

År	Totalt	Asyl	Annet*	Avslag
2000	639	16	104	519
2001	711	31	341	339
2002	838	16	285	500
2003	1628	80	863	645
2004	1597	25	358	1194
2005	867	17	356	74
2006	117	6	77	0
SUM	6397	191	2384	3701

*Beskyttelse el. opphold på humanitært grunnlag

FAKTA OM AFGHANISTAN

Areal: 652 090 kvadratkilometer.
Innbyggere (2000): 25 838 000
Styreform: Republikk
Hovedstad: Kabul (ca. 2,5 mill. innbyggere)
Andre større byer: Herat, Jalalabad, Kandahar, Masar-i-Sharif.
Byområder: ca. 21 prosent av landet.
Økonomi: Økonomien er basert på jordbruk, smugling av kapitalvarer, og i lange perioder, produksjon og smugling av opium. Krigene har også vært et viktig smøremiddel for økonomien, titusentalls soldater får lønn for å slåss.
Religion: Islam, ca. 84 prosent er sunnimuslimer, ca. 15 prosent er shiamuslimer.
Etniske grupper: Pashtunere 38 prosent, bosatt sør og vest i landet, Tajik 25 prosent, Hazara 19 prosent bosatt midt i landet, Uzbek 6 prosent, bosatt nord i landet.
Språk: Pashto 35 prosent, Dari (persisk) 50 prosent, disse språkene er offisielle. Mange minoritetsspråk.
BNP: 250 USD per.innbygger, ca.1 prosent av verdien for Norge.
Industri: tekstil, møbel, sement.
Viktigste eksportvarer: Naturgass, tørket frukt, ull, skinn, tepper og nøtter.
Forventet levealder: Menn: 47, kvinner: 45
Analfabetisme: 70,6 prosent av befolkningen.
Befolkningsvekst i byer: 5,70 prosent
Fødselsrate: 6,80 Gjennomsnitt antall barn
Jordbruksbefolkning per hektar dyrkbar og permanent dyrket jord: 1,80
Offentlige helseutgifter: 0,60 Prosent av BNP 2000
Underernært befolkning: 70 prosent
Befolkning med tilgang til rent vann i byområder: 19 prosent
Befolkning med tilgang til rent vann i distriktområder: 11 prosent
Bybefolkning med tilgang til velutbyggede sanitæranlegg: 25 prosent
Tilgang til trygt drikkevann: 13 prosent

UDI: Følger fortsatt ikke FNs anbefalinger

Rett før sultestreiken ble avsluttet lovet både regjeringsmedlemmer og UDI at FNs anbefalinger ville bli fulgt.

AntirasisteN stilte noen raske spørsmål til Agnieszka Bryn i kommunikasjonsenheten i UDI. Det mest oppsiktsvekkende svaret er at UDI fortsatt ikke legger vekt på om asylsøkere har tilknytning til Kabul by.

1. Hva er UDI sin vurdering av dagens situasjon i Afghanistan, også Kabul?

Vi spør om dette fordi det har vært en betydelig opptrapping av vold og krigshandlinger i landet de siste månedene, og sikkerhetssituasjonen av flere eksperter omtales som den verste siden invasjonen i 2001.

- UDI begynte å avslå søknader 01.08.03 fordi vi mente at den generelle sikkerhets - og menneskerettighetssituasjonen i Kabul var av en slik art at afghanere uten et individuelt beskyttelsesbehov kunne returnere dit. Denne vurderingen var basert på godt dokumenterte forhold.

UDI foretok en ytterligere tilstramning 16.04.04. Bakgrunnen for dette var blant annet at UDI og UNE hadde foretatt en «fact finding» til Afghanistan hvor informasjon om sikkerhets- menneskerettighets- og den humanitære situasjon i Kabul og i landet forøvrig ble innhentet.

2. Hva menes med formuleringen «tilknytting til Kabul» som har vært avgjørende for hvem som blir sendt tilbake til Afghanistan?

- Retur vurderes fortsatt kun som aktuelt til Kabul. Sikkerhetssituasjonen vurderes p.t. fortsatt slik at det er forsvarlig å returnere asylsøkere som ikke har beskyttelsesbehov til Kabul. Det legges ikke vekt på om søkere har tilknytning til Kabul by. (!)

Inneværende år er det imidlertid av kapasitetshensyn ikke aktuelt tvangsmessig å returnere noen til Kabul uten at de har en tilknytning. Hva tilknytning i denne sammenhengen betyr, avgjøres i det enkelte tilfelle av UDI og UNE. Dette er en skjønnsmessig avgjørelse. Normalt vil personer som tidligere har hatt bopel i Kabul og personer med nære familiemedlemmer i Kabul, anses å ha en tilknytning.

3. Hvilke kapasitetshensyn er det som tilsier at kun de med tilknytting til Kabul kan tvangssendes til byen i år?

- Når det gjelder kapasitetsspørsmål knyttet til retur bør du kontakte Politiets Utlendingsenhet (PU).

(...) Jeg vil gjøre deg oppmerksom på det er tilknytning og ikke nettverk som vurderes av utlendingsmyndighetene.

***FNs definisjon:**

FNs høykommissær for flyktninger (UNHCR) bruker i et dokument om vilkår for retur av afghanere (juni 2005) uttrykkene «effective links» og «basic social network» i Kabul. Dette kan oversettes med reell tilknytting og grunnleggende sosiale nettverk.

21. juni: Mange hundre afghanere og nordmenn går i demonstrasjonstog fra Domkirka til Stortinget. Med seg har de et 50 meter langt banner med støtteerklæringer til de sultestreikende.

22. juni: Det blir kjent at to afghanere uten nettverk i Kabul skal deporteres denne uka, i strid med tidligere løfter. Afghanerne føler seg lurt og vurderer å gjenoppta sultestreiken.

23. juni: 20 demonstranter med lenker klarer å forsinke deportasjonen av de to afghanerne som sitter internert på Trandum leir i flere timer.

23. juni: Leder for SVs internasjonale utvalg, Reza Rezaee, beskylder regjeringen for løftebrudd. Generalsekretær i Kirkens Bymisjon, Sturla Stålsett, kaller deportasjonene "en unødvendig markering av makt".

26. juni: To norsk-afghanere på reise i Nord-Afghanistan blir arrestert av lokalt politi. De sier de blir truet på livet. Samtidig rystes landet av den verste voldsbølgen siden 2001.

1. juli: Afghanistan-ekspert ved PRIO sier sikkerhetssituasjonen i Kabul ikke er god og advarer mot regelmessige bortføringer og politisk motiverte drap i byen.

2. juli: Amnesty kritiserer deportasjonene og Norges FN-stridige praksis.

4. juli: Dagbladet dokumenterer at en av de utviste Afghanerne ikke har noe nettverk i Kabul.

4. og 5. juli: Syv bomber går av i Kabul by, Røde Halvmåne er svært bekymret.

5. juli: Amerikanske styrker dreper 35 nye Taliban-opprørere i Kabul.

7. juli: To nye afghanere deporteres, minst én av de uten nettverk i Kabul. Aksjonister, bl.a fra SOS Rasisme, demonstrerer på Gardermoen.

12. juli: Afghanistans flyktningminister ber Norge stoppe deportasjonene.

For kilder og mer info:
• http://www.sos-rasisme.no/sultestreik/

– Jeg må kjempe

Zahir Athari (31) var talsmann for de sultestreikende afghanerne, og koordinerer i dag arbeidet for å stoppe deportasjonene. Vi tok en prat med den glødende engasjerte mannen på SOS Rasismes kontor i Oslo.

Av Ola Melbye Pettersen

I løpet av noen uker på forsommeren ble Zahir landskjent gjennom medias dekning av sultestreiken utenfor Domkirka i Oslo. Zahir fungerte som talsmann for mer enn hundre streikende flyktninger med forskjellige historier, men Zahir har også sin egen historie.

Kan du fortelle om dine opplevelser som flyktning fra Afghanistan til Norge?

- Jeg ble født inn i en flyktningtilværelse i Afghanistan. Familien min måtte tidlig flykte fra Oruzgan-provinsen der jeg ble født, og vi ble internflyktninger i vårt eget land. Jeg skjønte tidlig at å være flyktning er som å ha et stempel i panna, noe som gjør deg til et annenrangs menneske.

Zahir ble politisk aktiv allerede i 14-års alderen, og jobbet blant annet med sosialt arbeid og kvinners rettigheter. På grunn av dette ble han forfulgt i Afghanistan.

- I 1999 flyktet jeg over grensa til Pakistan. Det er mange afghanske flyktninger i Pakistan, men også mange av konfliktene fra Afghanistan lever blant flyktningene der. Derfor ble jeg tvunget til å flykte videre, først gjennom Iran og så til Tyrkia. Der bodde jeg i 10 måneder, men også i Tyrkia har de afghanske partiene og deres etterretning innflytelse. Så jeg flyktet jeg videre til Hellas, hvor jeg fikk bo i to og et halvt år. Da fikk jeg et utvisningsvedtak fordi jeg hadde jobbet med flyktningpolitisk arbeid. Det var et vedtak som aldri skulle vært fattet, og som strider mot FNs flyktningkonvensjon.

I motsetning til hva man kunne tro var det ikke et mål for Zahir å komme seg til Europa.

- Jeg ville egentlig aldri til Europa. Jeg ville bo nærme Afghanistan, for det var der jeg kunne gjøre nytte for meg. Men man blir ofte drevet videre av forhold en ikke selv kan kontrollere.

Zahir kom til Norge 16. desember 2003, og ble plassert på Torshov mottak i Oslo.

- Jeg kjente ingen i Norge, men jeg tenkte at det er et land som respekterer menneskerettighetene. De første seks månedene på Torshov var den verste perioden i livet mitt så langt. Jeg satt isolert, uten kontakt med samfunnet. For meg som har jobbet med politikk og organisering hele livet var det helt forferdelig. Jeg MÅ være aktiv, sier han.

- På de seks månedene leste jeg hundrevis av bøker, og skrev mange dikt. Alt for å holde frustrasjonen unna. Jeg klarte ikke å sove, og den eneste levelige tiden på døgnet var i skumringen når fuglene utenfor sang... Jeg følte at nordmenn var kalde og vanskelige å komme i kontakt med. Jeg prøvde å komme i kontakt med norske organisasjoner, men jeg fant ingen plass der heller.

Etter en stund ble jeg flyttet til Gausdal mottak i Lillehammer. Der var det i alle fall mer natur, og jeg jogget hver dag i seks måneder for å glemme den håpløse situasjonen.

Etter tre og et halvt år i Norge har Zahir fått avslag på sin søknad om asyl hos Utlendingsdirektoratet (UDI), og venter på ankebehandling i Utlendingsnemda (UNE).

- Allikevel er livet mitt bedre nå, nå er jeg igjen er del av en bevegelse som jobber for menneskerettigheter.

Hvordan ser du på situasjonen i dagens Afghanistan?

- Afghanistan er et okkupert land, og et land i krig. Landet styres av krigsforbrytere, narkobaroner og religiøse fundamentalister, forteller han og fortsetter:

- Det er kun muslimer som har fulle rettigheter i Afghanistan, for eksempel stemmerett. Det skal nå også opprettes et religiøst politi, akkurat som under Taliban. Mye er det samme som under Taliban.

Hvorfor startet dere sultestreiken?

- I august 2005 inngikk myndighetene i Norge og Afghanistan en avtale om tvangsretur av asylsøkere. Det førte til at afghanerne begynte å organisere seg, og det ble holdt flere store demonstrasjoner rundt om i Norge. Vi sendte også brev til Bjarne Håkon Hanssen, men ingen ville høre på oss – heller ikke media. Etter dette ble sultestreik diskutert som en siste utvei, men vi ville prøve å jobbe mer på andre måter først.

– Så fikk vi vite at myndighetene ville starte deportasjonene 26. mai. Da presset de andre flyktningene på for å starte sultestreik. Jeg ville egentlig vente, men de hadde rett: Det var vår siste mulighet til å bli hørt. Så vi startet sultestreiken i Oslo 26. mai.

Hva synes du om reaksjonene fra det norske samfunnet under sultestreiken?

- Myndighetene reagerte veldig dårlig. De første dagene fikk vi ingen legehjelp, toalettene ble stengt og de truet med å sende politiet på oss. Til slutt kom politiet og rev ned teltene våre. De prøvde alt for å presse oss til å avslutte en lovlig protest. Noen organisasjoner med tilknytting til staten stilte seg på myndighetenes side, men mange andre organisasjoner og frivillige støttet oss og ga oss håp. For mange av de afghanske flyktningene ga det et nytt syn på nordmenn. Vi så at dere ikke er så kalde allikevel.

Hva var det viktigste resultatet av sultestreiken?

- Det eneste viktige og virkelige resultatet av streiken er den kontakten som har oppstått mellom afghanere og nordmenn. Nå har vi fått en stemme og vi blir hørt, selv om myndighetene fortsetter å bryte løftene sine.

Hva var målene deres før sultestreiken?

- De viktigste målene var å få stoppet de FN-stridige deportasjonene og å få en ny evaluering av sakene våre. Vi ønsket også at Norge anerkjenner Afghanistan som et utrygt land, og at de som sitter på asylmottak får norskopplæring.

Har målene endret seg i løpet av streiken?

- Grunnleggende har ingenting forandret seg, men vi har kommet lenger i arbeidet for kravene våre. Akkurat nå fokuserer vi på å sikre en ny vurdering av asylsøknadene. Myndighetene har innrømmet at de behandlet oss i strid med FN, men nå prøver de å løpe fra ansvaret. De ga oss løfter så lenge det var mediefokus og mye press på saken, men så fort det blir stille snur de.

Hva vil afghanerne gjøre nå?

- Vi prøver å organisere oss enda bedre. Vi vil fokusere på en del saker, som skjebnene til de som var under 18 år når de kom til Norge. De var barn da de kom, men også de blir nå truet med deportasjoner. Dette viser at UDI har behandlet afghanerne som en gruppe, ikke som individer.

Vi vil uansett ikke være passive ofre. Vi må kjempe for våre liv, og dette er vår siste sjanse!

Zahir avslutter intervjuet med en hilsen til medlemmene i SOS Rasisme:

- Jeg er veldig takknemlig for støtten fra SOS Rasisme. Dere har fått kritikk for sultestreiken, det var en feil kritikk på alle måter. Streiken var vår egen avgjørelse, men dere valgte å sloss sammen med oss. Vi håper at dere fortsatt vil støtte oss, og at lokallagene vil kunne jobbe sammen med afghanere der de bor.

• Nazi-utstyr selges på finn.no
Krigseffekter med nazistiske symboler blir på nettportalen finn.no solgt for 3000 kroner eller til høystbydende, melder TV 2 Nettavisen. Nettportalen har nå fjernet annonsen. - Det er ikke ok at nazistiske symboler formidles gjennom oss. Vi forbyr alle annonser med innhold som samfunnet generelt oppfatter som støtende, sier Aleksander Rosinski, direktør i Finn Vekst, til TV 2 Nettavisen. Selgeren selv uttaler: - Dette er historiske samleobjekt – jeg forstår ikke hvorfor noen finner dette støtende. Han har i tillegg forsøkt tidligere å annonsere en lommekniv som var merket Ku Klux Klan.

• Hakekors på påtent hus
Tre boliger i Halden ble i slutten av juli og i begynnelsen av august påtent. I alle boligene bor det personer av utenlandsk opprinnelse. På et av husene var det tagget hakekors og slagord som «dra hjem». Natt til fredag 21. juli ble en 18-åring pågrepet av politiet mistenkt for å ha tilknytning til de to første brannene, melder TV2 Nettavisen. 18-åringen ble senere sluppet fri, men politiet skal foreta undersøkelser ved åstedene for å undersøke om fingeravtrykkene hans finnes der. Ole Hermansen, Krimsjef ved Halden-politiet forteller at det har vært flere hus i samme området som har blitt tilgriset med blant annet hakekors og rasistiske slagord. Han ser ikke bort i fra at flere gjerningsmenn kan ha vært involvert i hærverket.

• Voldsrasismen i Russland ute av kontroll
I 2005 ble 28 drept og 266 personer skadd av rasistisk vold, og utviklingen forsetter i 2006 meldte Amnesty i en rapport før sommeren. Offisielle tall forteller at det er rundt 5000 organiserte rasister i Russland, men uavhengige organisasjoner oppgir tall som er ti ganger så høye.
Myndighetene i Russland blir anklaget for å være passive:
- Noen regionale myndigher har tatt initiativ for å bekjempe rasisme, men det er sørgelig lite tilfredstillende og isolert. Tiden er inne for at føderale myndigheter setter i verk en landsdekkende plan, som prioriterer kampen mot rasisme så høyt som det må til.» sier Irene Khan, generalsekretær i Amnesty International.

Hent Ashok hjem!

Onsdag 24. mai ble 13 år gamle Ashok hentet av politiet hjemme hos fosterfamilien sin på Fjellhamar i Lørenskog.

Etter å ha bodd i Norge i fire år ble han sendt til Sri Lanka, et land hvor han verken har mor eller far som kan ta vare på han. Norske myndigheter sier de vil statuere et eksempel for å skremme andre fra å søke asyl i Norge.

Lørenskog SOS Rasisme godtar ikke at barn brukes som brikker i et politisk spill, og arrangerte i mai demonstrasjon under parolene: «Hent Ashok hjem!» «Respekter barnekonvensjonen i asylsaker» og «Fire år er mer enn nok - asyl til lengeventende asylsøkere»

Nå intensiveres arbeidet med å få Ashok hjem fra et krigsherjet Sri Lanka. Startskuddet går under den årlige Kjennfestivalen i Lørenskog – søndag 20. august.

Skriv under på opprop her:
www.opprop.no/opprop.php?id=ashok

Les mer på: www.sos-rasisme.no

2% til SOS Rasisme
og
resten til deg !

Som kunde i Banco Humanfond velger du å gi SOS Rasisme 2% av din årlige forvaltningskapital. Med andre ord, for hver 100-lapp du har går 2 kroner til SOS Rasisme.

Motivasjonen for å spare i fond er selvfølgelig å få avkastning på sparepengene dine. Allikevel vet vi at mange leter etter et fond som tar høyde for om selskapene benytter barnearbeid, bryter menneskerettighetene eller gir noe til ideelle formål. Banco Humanfond er et slikt fond. Banco Humanfonds etiske investeringsprofil bygger på internasjonale avtaler fastsatt av FN og danner grunnlaget for hvilke selskaper fondet kan investere i. Nærmere detaljer om det internasjonale regelverket fastsatt av FN er grundig dokumentert og definert i brosjyren **"Etiske plasseringsregler for Banco Fondsforvaltning".** Brosjyren bør leses for å få et totalbilde av Bancos etiske kriterier. For mer informasjon om hvordan du kan støtte **SOS Rasisme**, våre etiske kriterier, eller hvordan du kan bli kunde, ring grønt nummer 800 34 035 eller besøk våre nettsider www.bancofonds.no

BANCO FONDSFORVALTNING

Historisk avkastning er ingen garanti for fremtidig avkastning. Fremtidig avkastning vil bl.a. avhenge av markedsutviklingen, fondets risiko og provisjoner samt

Til barnets, eller Hanssens beste?

I kjølvannet av Avin-saken [1] har det vært et jevnt politisk press mot Bjarne Håkon Hanssen og regjeringen om at de må føre en mer human asylpolitikk når det kommer til lengeventende barn [2] og barnefamilier. Stortingspolitikere fra SV, SP, AP og KrF lovet i vår at de skulle jobbe med saken. Det resulterte i at KrF på stortinget i mai i år, la frem et forslag om et amnesti til de om lag 300 barna som i dag har sittet i norske asylmottak i over tre år, og med forhåpninger om at den kommende utlendingsloven skulle sikre asylsøkende barn en bedre behandling.

Da stortingsforslaget vi så lenge hadde blitt lovet endelig kom ble det møtt med jubel, men seieren skulle vise seg å ikke være så lettkjøpt. Kommunalkomiteen på stortinget avviste forslaget om amnesti for å lage en forskrift, som ikke bare skulle løse problemet alle disse asylsøkerne er oppe i nå, men også unngå at vi havner i samme problemet igjen. Det har seg nemlig slik at de siste årene har det kommet en rekke slike amnestier. Den norske asylpolitikken og forvaltningen fungerer så dårlig at det hvert andre år hoper seg opp om lag 300-400 lengeventende barn på norske asylmottak. Ta for eksempel Avins datter Aida. Hun kom til Norge fra Iran som treåring. Etter fire år i Norge er saken deres enda ikke avklart. Hun har fullført norsk barnehage og begynner til høsten på norsk skole. Å sende henne "hjem" til Iran ville være like ille som å plukke en tilfeldig norsk jente rett ut fra barnehagen og sende henne til et kvinneundertrykkende samfunn styrt med Sharialovgivning.

Kommunalkomiteens unnskyldning for å ikke møte kravene om oppholdstillatelse til alle lengeventende barn, er at de ønsker en mer langsiktig løsning, for å unngå å havne i samme situasjon om to år til. Derfor skal de utarbeide en forskrift som skal gi en mer helhetlig løsning på problemet, ved å gi lengeventende barn en mulighet til å få saken sin behandlet på nytt av Utlendingsnemda (UNE). Denne gangen med vekt på at de har vært her i over tre år, og at det skal være en gyldig grunn for asyl. Kommunalkomiteens forslag om en slik forskrift har allerede blitt vedtatt på stortinget. Problemet er at forskriften er varslet først i januar til neste år. For noen av de barna som har bodd i landet i over tre år og vil bli omfattet av forskriften, men som nå allerede har fått endelig avslag, kan det være for sent. I et barns liv teller dessuten hver uke som går før de får en stabil hverdag. Derfor burde det ikke være noen motsetninger mellom en langsiktig forskrift, og et amnesti for å løse det akutte problemet vi har i dag.

Samtidig som stortinget satte i gang arbeidet med forskriften, prøvde de å løse det mest akutte problemet. De vedtok at personer som kommer til å omfattes av den nye forskriften kan søke UNE om å få satt sakene sine på vent inntil forskriften trer i kraft. Dessverre må det konstateres at dette bare er et tullevedtak. Flere barnefamilier har prøvd å søke UNE om å få sakene sine satt på vent, men nemnda nekter konsekvent med følgende begrunnelser. Den ene er at så lenge det ikke er blitt laget noe utkast til forskriften så har de ikke noe vurderingsgrunnlag, og den andre er at UNE ikke trenger å ta hensyn til politiske signaler fra stortinget. Det eneste som kunne tvunget dem til å sette slike saker på vent, er en direkte instruks fra Arbeids og inkluderingsdepartementet. Noe Bjarne Håkon Hanssen har sagt ikke vil komme.

Det kan likevel se ut som om kampen for en mer human asylpolitikk for lengeventende barn sakte men sikkert går mot en seier, men det er altfor tidlig å feire noe slikt. På UDIs vårkonferanse i år la Bjarne Håkon Hanssen fram sine planer for forskriften.

Han mener at utlendingsloven ikke trenger en egen paragraf som binder den til å følge barnekonvensjonen. I forskriftsendringen skal forpliktelsene til barnekonvensjonen bare presiseres. Dette er en av tingene som kan lede fram til en altfor lettvint løsning. Hovedproblemet i dag er at barnekonvensjonen ikke er tydelig nok tilstede i utlendingsforvaltingen. Den finnes der i teorien, men blir i altfor mange tilfeller ikke anvendt i praksis. Resultatet er alle de brudd på barnekonvensjonen som vi har sett de siste årene. I veldig mange avslag er det eneste som står om barnekonvensjonen en liten setning: "Barnets beste er blitt tatt hensyn til". Noen ganger med standardbegrunnelser, men ofte uten begrunnelse i det hele tatt. Den eneste måten vi kan sikre at barnets beste virkelig blir tatt hensyn til og at vi slipper skandalesaker i samme omfang som i dag, er ved å gjøre det umulig for utlendingsmyndighetene å omgå barnekonvensjonen. En løsning kan være at det må slås fast i utlendingsloven at barnekonvensjonen alltid må ligge til grunn for avgjørelsen og begrunnes individuelt i hver sak.

Dette er bare noen av de alvorligste saboteringene Bjarne Håkon Hanssen allerede har forsøkt seg på med den nye forskriften. Får han gjennom alle sine små unntak i loven, vil resultatet være at det virkelige problemet enda en gang unngår å bli løst. Den nye forskriften vil hjelpe noen få familier som akkurat faller inn under kriteriene, og den vil se pen ut på regjeringens rulleblad. Imens vil Norge fortsatt sende enslige barn på 13 år til krigsherjede land. Norge vil fortsatt sende små norske jenter i barneskolealder til ekstremt kvinneundertrykkende samfunn, og voldelige familier. Det vi som aktivister kan gjøre er å rope høyt nok til at Arbeids- og ekskluderingsministerens planer avsløres. Vi har vist at vi kan presse ham før, og vi skal vise at vi kan gjøre det igjen. Kampen er langt ifra over. Det avgjørende slaget står når forskriften utformes i høst.

Simon Souyris Strumse
Støttegruppa til Avin på Lillehammer

[1] For mer informasjon, se tidligere nr. av Antirasisten fra 2006 eller www.avin.no

[2] Barn som har ventet i over 3 år på å få ferdigbehandlet sakene sine.

• Homofile nordmenn banket opp av nazister

Natt til 4. august ble en gjeng med homofile banket opp av nazister i Stockholm, melder gaysir.no. En av de skadde var norsk. Hendelsen skjedde etter at vennegjengen var på vei til vandrerhjemmet fra Pridefestivalen i den svenske hovedstaden. Festivalen har blitt plaget av nazister i mange år, og politiet anser at overfallet skyldes hat. Ingen er pågrepet etter ugjerningen.

• Oftere dødsstraff for minoriteter i USA

USAs menneskerettslige forhold i inn- og utland blir kritisert av FNs-menneskerettighets-komite, melder dagbladet.no. Komiteen bemerket at minoriteter og fattige i USA oftere får dødsstraff. - USA bør tenke over ordningen med dødsstraff og vurdere å avskaffe dødsstraffen, skriver FN-komiteen i rapporten.

Videre i rapporten ber komiteen at fattige og særskilt dårligere stilte afroamerikanske blir mer respektert i samfunnet.

• Nektes besøk fra utlandet

En stor del av innvandrerbefolkningen i Norge nektes besøk fra utlandet, melder utrop.no. Det er UDI som står bak den diskriminerende praksisen, som organisasjonen Organisasjon Mot Offentlig Diskriminering (OMOD) kaller det. Halvparten av hele 3450 visumsøknader fra store ikke-vestlige innvandrergrupper, som Pakistan og Sri Lanka, fikk i 2005 avslag. Rådgiver i OMOD, Ingjerd Hansen uttaler følgende til Dagsavisen: – UDI avslår visum på tynt grunnlag. UDI antar at folk ikke returnerer til hjemlandet sitt etter besøk hos slektninger i Norge. Men det finnes ingen statistikk som viser at mange ikke returnerer.

Sett av datoene for de neste Lokallagskonferansene nå!

1. – 3. sept. 2006
2. – 4. feb. 2007
31. aug. – 2. sept. 2007

www.sos-rasisme.no/llk/

Medlemstall fra flere festivaler

Opptellingen av antall nye medlemmer til SOS Rasisme er ikke helt ferdig, men foreløpige tall viser:

- **Sommer på Haugalandet: over 4000 medlemmer**
- **Gladmat-festivalen: over 2500 medlemmer**
- **Skjærgårdsfestivalen: over 1700 medlemmer**
- **Storåsfestivalen: 300 medlemmer**

Festivalsommer 2006

Moldejazz

I år ble selvsagt Moldejazz også arrangert i Rosenes By. Sammen med Sting og 100 000 besøkende kom også SOS Rasisme for å verve medlemmer. Moldejazz hadde vært så snille å dele ut gratis standsplasser, så vi fikk et eget standstelt ved siden av flere andre veldedige organisasjoner.

Flere år på rad har SOS Rasisme påpekt at det selges rasistiske symboler under jazz-festivalen.

Dette året ble det solgt sørstatsflagg, jernkors og hakekors. Altså symboler som strider i mot etnisiteten til personen som selger produktene. SOS Rasisme engasjerte Romsdals Budstikke i saken, og vi fikk god dialog med Moldejazz som ryddet opp umiddelbart. Fra og med neste år kommer det en regel som tilsier at det er ulovlig å selge rasistiske symboler på Moldejazz.

Da opptellingen fra festivalen var ferdig, viste det seg at vi fikk vervet nesten 800 nye medlemmer til SOS Rasisme.

Foto: Anders Eikeland

Olavsfestdagene

Fire aktivister fra SOS Rasisme jobbet med verving under Olavsfestdagene i Trondheim.

To fra Møre & Romsdal og to fra Vestfold.

Vi booket oss inn på et koselig vandrerhjem litt utenfor sentrum, der vi bodde på firemannsrom.

Ververene jobbet tre dager under skiftende værforhold, men resultatet ble hele 107 medlemmer under 26 år!

Quart-festivalen

Også i år har SOS Rasisme også valgt å reise til den årlige Quart-festivalen på Sørlandet for å verve. Åtte engasjerte ververe fra Bodø i nord til Kristiansand i sør var i Sørlandsbyen én uke for å verve medlemmer.

Alt fra studenter, ungdomskjendiser til statsråder valgte å ta et standpunkt mot rasisme under Quart-festivalen. Vi bodde i et sommerhus med kort avstand fra sentrum, så vi startet tidlig om morgenen og vekslet med konserter på kveldstid.

Hasti Hamidi, en av ververne, sier at det har vært en fantastisk bra uke. - Alle har kost seg. Riktignok ble de fleste veldig sliten etter å ha spasert rundt i sentrum i flere timer, men jeg fikk se alle konsertene jeg ønsket.

Resultatet på vervingen ble over 2000 nye medlemmer. Leder for Quart-vervingen, Ingrid Østerhaug sier at noen virkelig har stått på og fått vervet mange medlemmer, men at alle har gjort en like bra innsats.

RK i Steinkjer

Sommerens RK valgte vi å plassere i Steinkjer i Nord-Trøndelag. Det var lokallaget i Steinkjer som var vert for konferansen, og vi var en stor gjeng på 15 personer fra Trøndelag og Møre&Romsdal på Steinkjer Barneskole.

Helgen ble brukt til et foredrag om raseideologi og nazismen på VGNett, aksjon på byen og pizza-baking. Begge nettene hadde vi ”Mafia-maraton” som varte fra 21.00 på kvelden til 05.00 på natta.

Regionskonferansen var suksessfull og alle i fylket gleder seg til neste samling.

Skjærgårds M&M – here we come!

For tredje året på rad dro SOS Rasisme på vervetur til en av landets største ungdomsfestivaler, hvor unge, kristne mennesker samles for å praktisere sin tro. Midt oppi dette – en fargerik stand fra SOS Rasisme!

Hvem, hva, hvor?

Det var en vakker julidag, at fem aktivister fra SOS Rasisme ankom Risøya og Skjærgårds Music & Mission festival. Disse fem var Christiane (Oslo), Julie (Nesodden) Karzas (Sandefjord), Karock (Sandefjord) og Sandro (Sandnes). Forventningene i år var store, og vi satte oss et mål på 1500 nye medlemmer.

”HÆ?!?! EKSORSISME?!”

I løpet av disse tre dagene skjedde det mye. Mange var lei av å bli spurt av organisasjoner om det ene etter det andre. Mens andre var helt sikkre på at de var stødige antirasister!

Midt oppi vervesituasjoner går ikke alt feilfritt. Vi hadde våre ”bloopers”, for å si det sånn. Julie hadde et slikt, vittig eksempel:

Julie: Hei! Kunne du tenke deg å bli støttemedlem i SOS Rasisme?

Potensielt medlem: HÆ?! Eksorsisme?!?!

Dommedag

Siste vervedag var kommet… og tallet ble: i overkant av 1700 medlemmer! Målet var nådd. Nok en vellykket sommer for SOS Rasisme på Skjærgårds M&M festival! Og det er nok ikke siste gangen vi blir sett på Risøya!

Ja ja, kjære antirasister. De ær dæili’ å være antirasist på Skjærgår’s!

VINCENT SANDRO YONG VETRHUS

Lokallagsrunden

Oslo Øst SOS Rasisme:

Lokallaget har engasjert seg mye i sultestreiken som tok plass utenfor Domkirken i Oslo. Aktivister fra lokallaget deltok på markeringer og demonstrasjoner rund dette. Lokallaget har også deltatt på de forskjellige markeringene som har foregått i Oslo, som 17. mai for alle og Bål for Benjamin.

Fremover er planene å arrangere flere verveaksjoner og skape et større fokus og bedre kontakt med nærmiljøet. De håper også på å få i gang flere lokallag som de kan samarbeide med.

Et veldig bra år så langt!

Grenland SOS Rasisme:

Lokallaget har huset sommerens RK for Agder-fylkene, Vestfold og Telemark 17. juni. Bortsett fra dette har det meste av tiden gått med på å planlegge fremtidig aktiviteter ikke bare for ungdom, men for barn, voksne og eldre. Det blir også planlagt å arrangere 17. mai for alle neste år i Porsgrunn. Aktivister fra lokallaget deltar også, så klart, på LLK.

Trondheim SOS Rasisme:

Har ikke hatt så mye aktivitet i det siste, men noen aktivister har vært aktive på VG-Nett sitt debattforum, og motarbeidet rasismen som florerer der. Planer fremover for laget er å arrangere konsert og markere Krystallnatten. I tillegg til dette har de planer om en massiv verveaksjon.

Frosta SOS Rasisme:

Det har dessverre ikke vært så mye aktivitet i det siste, men planene fremover er å skrive et par innlegg i lokalavisen for å få litt mer oppmerksomhet på hvem vi er og hva vi gjør. Det er et behov for å få oppmerksomhet rundt dette på bygda.

Skedsmo SOS Rasisme:

Lokallaget har hatt et tett samarbeid med Kanarifansen, supporterklubben til LSK. Lørenskog SOS Rasisme er også med på dette samarbeidet hvor SOS Rasisme får stå på hjemmekampene og verve.

Planene framover er å gjenta suksessen fra i fjor med å arrangere Krystallnatten i Lillestrøm. Også skal flere aktivister delta på LLK i Kongsberg.

Haugesund
Er et felles kontor for Økonomiutvalget og lokallaga på Haugalandet
ou@sos-rasisme.no
Tlf: 52 71 21 75 Faks: 52 71 21 62

Oslo
Sentralt kontor for Arbeidsutvalget, Oslo og Akershus fylkeslag og lokallaga i Oslo
au@sos-rasisme,no
Tlf: 23 00 29 00
Faks: 23 00 29 01

Trondheim
Adresse: Fjordgata 25, 3. etasje
Tlf, kontoret: 73 53 07 27
Hogne Ormåsen: 474 01 380
trondheim@sos-rasisme.no

Molde
Kontor på Folkets Hus i 4. etasje
Telefon: 71 20 16 30
Telefonen er betjent mandag – lørdag 14.00–20.00
molde@sos-rasisme.no

Bergen
Ungdomshuset 1880
Pb 1237, 5017 Bergen
Kontortid: møter tirsdager kl 17
Tlf: 924 50 979

Stavanger
Ungdomshuset Metropolis
Adresse: PB 723 Sentrum
4004 Stavanger
Møter tirs kl 17-19
Mobil: 410 26 507
Kontor: 51 55 20 88

Grenland
Porsgrunn
Gamleposten kulturhus
Kontakttelefon: 974 98 713

våre kontor

Lørenskog
Kontor i Aktivitetshuset Volt
Ingen fast kontortid
Telefon: 917 724 80
Telefon til Volt: 67 91 34 24

Asker
Rosenlund
Bleikerveien 52
1387 Asker
Ingen fast kontortid
Møtelokale med plass til 30 personer
+ 2 kontorer
asker@sos-rasisme.no

• Ikke vestlige uønsket som blodgivere
Kommer du fra områder i Asia, Afrika og Sør- og Mellom-Amerika eller har hatt sex med personer som er født der, er du uønsket som blodgiver i Blodbanken, melder utrop.no. Akthar Chaudhry som er SV-politiker, ble avvist av Blodbanken da han ville gi blod. Chaudhry har bodd i Norge i 24 år og kaller regelverket for diskriminerende. - Jeg vil ha en skikkelig faglig vurdering av saken. Tidligere var innvandrere kvalifisert for å gi blod, men på et eller annet tidspunkt fant man ut at de skulle diskvalifiseres, sier han til VG. Avdelingssjef ved Blodbanken i Oslo, Elisabeth Rosvold sier at reglene kommer til å bli endret i september, men at homofile vil fremdeles ikke få gi blod.

• 2092 barn på asylmottak
Per utgangen av juni bodde 2092 barn på asylmottak, melder utrop.no. 411 barn eller ca 25% av dem har bodd på asylmottak i mer enn tre år. Totalt er 26% av alle beboere på asylmottak i Norge under 18 år. De aller fleste av de mindreårige kommer fra land som Irak, Russland, Somalia, Serbia & Montenegro og Iran.

• Færre asylsøkere til Norge
Personer bosatt på asylmottak i Norge minker stadig, og i følge UDI kommer mottakskapasiteten til å bli redusert både i år og i 2007, melder utrop.no. Fungerende direktør i UDI, Ida Børresen, sier at årsaken er lavere asylankomster de siste årene. Per juni 2005 bodde det 10 300 personer på asylmottak, mot 8000 i år. I siste halvdel av 2006 skal hele 1000 mottaksplasser legges ned, mens kapasiteten vil bli redusert med 2000 plasser i 2007.

• Kong Harald feirer Pakistans nasjonaldag
Under feiringen av pakistanernes nasjonaldag den 14. august, kommer Kong Harald for å delta, skriver Dagbladet. Samme dag vil Kongen motta Brobyggerprisen fra norsk-pakistanerne.
Leder for 14. august-komiteen, Høyre-politiker Aamir J. Sheikh uttaler til Dagbladet: - Det er et veldig sterkt signal, og det sier noe om at kulturer skal møtes og ikke isolere seg fra hverandre. Kong Harald viser at han er hele Norges konge.

Skalldyr på grill

«Gane»

Foto: A. Eikeland

De fleste norske hjem har minst én grill. En grill som kan brukes til mye, veldig mye. De fleste tenker nok på pølser og hamburgere når man snakker om grill, kanskje en sommerkotelett eller en grillskive, men det er så mye mer kan stekes på dette vidunderet. Hva med å prøve fisk eller kanskje skalldyr? Her kommer to oppskrifter som jeg har hatt glede av å servere til fornøyde gjester. Begge rettene er lette å ta med seg på tur, men pass da på å holde skalldyrene kalde. Dette er festmat på 1 – 2 – 3!

Kreps med pesto (forrett til fire)
2-3 sjøkreps per person

Pesto
1 potte basilikum
1-2 hvitløkbåter
50 g pinjekjerner
50 g parmesanost
ca. 1 dl mild olivenolje
salt og pepper

Pesto kan brukes til mye og hvis du ikke vil lage den selv kan du kjøpe den ferdig på glass, men å lage pesto er ingen kunst. Hakk basilikum, hvitløk, pinjekjerner og parmesanost i en foodprocessor. Tilsett olje etter hvert til du har en fyldig og fin saus. Smak til slutt til med salt og pepper.

Del sjøkrepsene på langs og smør deretter pesto på kjøttsiden. Krepsen stekes med skallsiden ned mot grillen i 2 til 3 minutter. Server dem varme med godt brød til. Aioli (hvitløksmajones) er heller ikke å forakte.

Blåskjell med hvitløk og sitron (forrett til fire)
Blåskjell er faktisk veldig enkel å tilberede på grill og det smaker veldig godt. Denne retten kan også serveres som hoved-rett. Bruk da mer blåskjell og server gjerne noen salater til. Til denne oppskriften trenger dere:

1 kg blåskjell
3 finhakket hvitløk
1 glass tørr hvitvin (eller vann)
Saft av en halv sitron (evt tilsett litt sitronskall)
Litt olivenolje
Hakket persille
Aluminiumsfolie

Først skrubber man blåskjellene godt. Kontroller at alle skjellene er lukket og kast alle tvilsomme skjell. Brett deretter aluminiumsfolie i dobbeltlag. Bland lett alle ingrediensene og legg disse over i aluminiumsfolien.

Brett sammen og sørg for at alle sider er tette. Legg på grillen og damp skjellene til de åpner seg. Noe som tar cirka fem minutter, men dette avhenger av størrelsen på skjellene. Legg hele pakken på et fat og dryss over fersk persille. Server med lyst brød til og drypp gjerne brødet i kraften.

God grill!

KRISTIAN ULYSES ANDAUR

Chris de Stoop: UTAN PAPPER Människohantering i dagens Europa

Inneholder det en god aktivist trenger både for hjerte og hjerne: Rapporter som gir kampvilje og kunnskap!

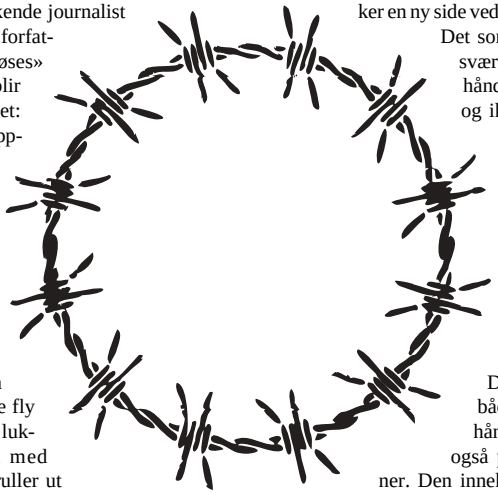

Chris de Stoop er undersøkende journalist og forfatter. I denne boka ser forfatteren nærmere på de «papirløses» situasjon i Europa. Og han blir nødt for å stille seg spørsmålet: Er det å mangle pass eller oppholdstillatelse det samme som å mangle alle menneskelige rettigheter? For å svare på dette har forfatteren fulgt mennesker som utvises fra Europa.

Han forteller om militærfly som leies inn for å utvise mennesker til land som er så «trygge» at ingen sivile fly kan lande der. Om hvordan lukkede jernbanevogner fylt med uønskede mennesker igjen ruller ut av Tyskland, og om hvordan bruken av spesialfengsler, spesialtransport og spesialpoliti er med på å svekke rettssikkerheten til de mennesker som skal utvises.

Boka er bygd opp som en rekke adskilte rapporter, der hvert kapittel bringer deg til et nytt sted i Europa og avdekker en ny side ved Europas menneskehåndtering. Det som er bokas styrke er at den i svært stor grad inneholder førstehåndsskildringer. Dette er råstoff og ikke tørr gjengivelse av fakta. Forfatteren er selv tilstede ved deportasjoner, han har selv snakket med flyktninger som har kommet inn i Europa ved å krysse grenseelver, han har sett de strie vannstrømmene og hvor de som ikke klarte det, fløt i land.

Dette er en bok som gir et blikk både på de store linjene i Europas håndtering av de papirløse, men også på enkeltmenneskenes skjebner. Den inneholder mange sterke historier og jeg tror ikke at du klarer å lese den uten å få lyst til å brette opp ermene å gjøre noe! Boka er ti år gammel, men det er dessverre svært lite som tilsier at håndteringen av mennesker ved Europas grenser har blitt noe bedre, snarere tvert imot. Denne boka gir deg innblikk i flyktningpolitikkens skyggesider og antagelig det puffet du trenger for å få lyst til å sette deg bedre inn i dagens situasjon for papirløse. Om du ikke kan finne boka i bokhandelen er den å finne via biblioteket, og den bør ikke stå og samle støv!

Om Chris de Stoop

• Chris de Stoop arbeider som undersøkende journalist og forfatter. Han holder til i Belgia og har i flere år følt skjebnen til mennesker som har blitt utvist fra europeiske land.

• På begynnelsen av 1990-tallet gikk de Stopp under jorden og utga seg for å være hallik i over ett år for å forstå og få et innblikk i den internasjonale sex handelen som foregår i Europa. Som et resultat av dette skrev han boken «They are so sweet, sir!» som ble en bestselger. Boken førte til at kriminelle nettverk bak sex handelen ble avsløret og nye lover innført. Men sideeffekten av dette var at flere av kvinnene som var blitt offer ble arrestert og deportert. Dette sjokkerte de Stopp og han gikk i gang med sin neste bok "Utan Papper".

• Boken har ført til flere debatter i Belgia noe som førte til at innenriksministeren holdt pressekonferanse for å tilbakevise påstandene som kommer frem i boka.

Chris de Stoop
UTAN PAPPER Människohantering i dagens Europa
Ordfront førlag 1997

Kilde: www.syndikalistisktforum.se / www.dagogtid.no

• Flere flyktninger inn i helsesektoren
Høyre foreslår at så mange flyktninger som mulig blir utdannet innenfor helsesektoren. For å takle den kommende eldrebølgen, melder utrop.no. Nestleder i Høyre, Per-Kristian Foss uttaler til TV2: - Vi ønsker en opptrapping av introduksjonsprogrammet slik at flyktningene kan utdannes til jobber i helsesektoren. Han påpeker at mange innvandrere allerede er ansatt ved sykehus, på sykehjem og i hjemmehjelpstjenesten.

• Vellykket rekruttering
Bystyret i Kristiansand vedtok i 1996 en handlingsplan for å få rekruttert flere innvandrere til arbeid i kommunen. I løpet av to år fra 1997-1999 økte antall årsverk i kommunen utført av ansatte med etnisk minoritetsbakgrunn fra 2,7 prosent til 4 prosent. I 2006 har kommunen en målsetting om at 5,1 prosent av årsverkene i kommunen skal utføres av personer med etnisk minoritetsbakgrunn.

• Juvente kysser rasismen farvel
Den rusfrie ungdomsorganisasjonen Juvente har hatt sin årlige sommersamling i juli. Organisasjonen valgte å ha en aksjon som ble kalt «Kyss rasismen farvel» under samlingen. Aksjonen foregikk i Tønsberg sentrum, og tilfeldige forbipasserende fikk delta i aksjonen for å vise sitt standpunkt mot rasisme. Juvente hengte opp et laken som man kunne sette sitt merke på og lånte bort leppestift til de som kunne tenke seg å «kysse rasismen farvel».

sos-rasisme.no er nyoppusset

Sigøynerreiser

Rrom Sigøynerreiser
Harald Medbøe
Futurum Forlag

Journalist og forfatter Harald Medbøe dokumenterer sine reiser til sigøynerne i Romania i den vakre og innsiktsfulle billedboka Rrom Sigøynerreiser.

Sigøynerne, eller Roma-folket som de selv kaller seg, er blitt forfulgt og diskriminert i århundrer. Under andre verdenskrig led Roma-folket større prosentvis tap av liv enn jødene. Fortsatt utsettes sigøynerne for fordommer, rasisme og undertrykking. I Romania, hvor de er største minoritet, er mellom 80 og 90 prosent av sigøynerne arbeidsløse. Resultatet av arbeidsløsheten er at mange sigøynere blir ekstremt opptatte av penger. «Alle tenker penger og atter penger», skriver Medbøe i en av sine mange treffende betraktninger.

Sigøynere på godt og vondt
Når man skal dokumentere en kultur man ikke selv er en del av, risikerer man å falle i to grøfter. Enten å bruke stereotyper eller å hylle kulturen ukritisk som noe flott og eksotisk. Dette unngår journalisten langt på vei gjennom å beskrive sine opplevelser ærlig og direkte, og ved å vise fram sigøynernes mangfold gjennom tekst og bilder.

Fortellerstemmen er subjektiv, men forfatteren forteller lite om seg selv. Vi får se sigøynere fra mange vinkler og i mange livssituasjoner, alt fra de fattigste som lever på en søppelhaug til de rikeste som lever i en luksus de færreste rumenere kan unne seg.

Det hender at Medbøe muligens overgeneraliser sigøynerne. Dette sitatet fra boken er med å vise dette: «Vi sitter alene i boligene våre. Det verste en sigøyner vet, er å være alene i et rom. Samholdet blant de som ennå lever innenfor tradisjonene er sterkt.» En slik måte er naturlig å uttrykke seg på når man forteller om sine personlige opplevelser, og ikke sikter etter å skrive objektivt korrekt.

Konfekt for øyet, glede for sjela
I følge forfatteren elsker sigøynere å posere. Kanskje det er derfor boka har forholdsvis mange bilder der en eller flere personer poserer. Enkelte steder i boka kommer disse bildene så tett på hverandre at bildeuttrykket blir ensformig. Men boka har også mange situasjonsbilder, som bryllup, reise med hest og vogn, leirild eller dans. Vi ser at sigøynere kan være mye mer enn damer med fletter, gullmynter, fargerike klær, kappeskjørt, eller musikere og dansere.

Mange av bildene er meget flotte i farger, utsnitt, belysning og i uttrykk. Bokas format passer godt til å vise bildene. Innimellom er det tekster, stort sett med historier fra hva forfatteren har opplevd. Medbøe tar mange situasjoner på kornet både med penn og kameralinse. Samspillet mellom tekst og bilder fungerer stort sett godt. Resultatet er ei særdeles leseverdig bildebok som både er konfekt for øyet og en glede for sjela.

INGA YDERSBOND

MultiCultur'A,
en flerkulturell fest på Kongsberg

Lørdag 27. mai ble det holdt en flerkulturell fest kalt MultiCultur'A, organisert av Kongsberg SOS Rasisme.

AV JANVIER NZIGO MBONGO
LEDER, KONGSBERG SOS RASISME

Den første delen av arrangementet rettet seg mot alle aldersgrupper, med hovedfokus på barn og familie. Det var en rekke artistiske nummer som dans fra studio 3, afrikansk dansegruppe, og asiatiske dans og sang. Cheriff Ousman bidro med mye moro fra Afrika, som ved å lage musikk med lepper og nese, og ved å lage musikk på flere spennende instrumenter fra Afrika. Alle fikk oppleve god underholdning om magi, som Kristine Hjulstad sto for. Det var spennende å se på alle de magiske triksene. Første del av arrangementet ble holdt fra klokken 14.00 til 16.00, med gode taler og appeller fra Janvier Nzigo, Martin Markmanrud og John-Reidar Torgersen, som alle er ledere av SOS Rasismes lokallag i kommunen. Det var rundt 80 personer som fikk med seg dette.

Det andre arrangementet, som startet klokken 1900, rettet seg hovedsakelig mot ungdommer og voksne. Denne delen begynte med appell fra lederne, før resten av underholdningen startet. Underholdingen var variert med danseinnslag fra studio 3, afrikansk dans og tromming, og enkelte danseinnslag fra forskjellige kulturer (blant annet Liberia, Kongo, Rwanda, Etiopia og Irak). Senere ble det arrangert et internasjonalt moteshow med tradisjonelle klær fra Mexico, Etiopia, Thailand, Japan, Irak, Kongo, Rwanda, Norge, Sverige, Togo, Liberia og Kenya. Etter moteshowet var det sang med play back hip hop fra Kongo og irakisk sang.

Arrangementet ble avsluttet med en rockekonsert hvor de kjente lokale rockebandene Cryptic, Dirty Sweet, og Bold Service spilte en halv time hver. Rockekonserten registrete rundt 240 mennesker ved inngangen. På slutten av arrangementet ble det holdt en vervekampanje og 40 nye personer ble medlemmer. Arrangementet i sin helhet tok slutt klokken 23.30.

Tett på afghanske skjebner

En velskrevet bok som både gir nyttig bakgrunnsinfo om Afghanistan og et innblikk i norsk asylpolitikk og dens konsekvenser.

Elisabeth Eide
Der mørket leker med tiden
Roman, Gyldendal 1998

Romanen veksler mellom fem fortellere hvorav en er norsk frilansskribent, to er afghanske flyktninger i Norge og to er afghanere som lever i et Kabul preget av Talibans regime. Historiene griper mer eller mindre inn i hverandre, bl.a. ved at den norske frilansskribenten oppsøkes av de afghanske flyktningene som er på flukt fra norsk politi og deportasjon til Afghanistan. Boka er sånn sett, «dessverre», like aktuell i dag som den var for åtte år siden. Boka gir en god beskrivelse av hvor sammensatte grunner mennesker fra dette landet kan ha for å flykte, etter mange år med kriger og skiftende seierherrer. Og til tross for at nye omveltninger har skjedd i Afghanistan, etter at boka ble skrevet, er jo nettopp dette minst like aktuelt: Hver flyktning bærer på sin egen sammensatte historie og dette er historier som norske asylmyndigheter sjelden eller aldri evner å få tak i.

I boken går de afghanske flyktningene går først i dekning i private hjem og siden i kirkeasyl, godt hjulpet av d ulike fortellerstemmer gjør at romanen blir flerdimensjonal. De ulike personene beskriver situasjonene de befinner seg i på sitt vis og er også betraktere av hverandre. Slik får vi se flyktningenes blikk på de norske «hjelperne», og den situasjonen de er i her i landet. Vi kommer tett på personene og deres historier. De har alle mer å bære på enn det som umiddelbart kommer til syne, og dette bidrar til at boka er vanskelig å legge fra seg når du først er kommet i gang. Boka er å finne på alle landets biblioteker.

Anbefales!

Elisabeth Eide
- Elisabeth Eide er født i Bergen i 1950, men har siden 1984 bodd i Oslo. Hun er utdannet ved Universitetet i Oslo og har arbeidet som lærer og leder i voksenopplæringsprosjekt for stoffmisbrukere. Etter dette ble Eide ansatt ved Norsk journalisthøgskole som høgskolelektor og som førsteamanuensis fra 1988.
- Som journalist har hun praksis fra StudVest, Klassekampen, Sosionomen (redaktør), Likelønn (redaktør) og har arbeidet som frilanser for Arbeiderbladet (Dagsavisen), Bergens Tidende, Dagbladet, Dag og Tid, NTB, Politiken, Ny Tid, Klassekampen, LO-aktuelt pluss et stort antall andre tidsskrifter og blader.
- Som forfatter har Eide publisert fire bøker innenfor romansjangeren.
- Se http://home.hio.no/~elisabe/ for mer informasjon

• Tvangsutsendelse av somaliere i gang?
Politiet fraktet vekk to somaliere fra Lier ventemottak søndag ettermiddag. Etter det SOS Rasisme kjenner til er det planlagt utransportering tirsdag.
Til tross for at situasjonen i Somalia er mer usikker enn på lenge, ser det ut til at myndighetene er i gang med tvangsutsendinger av somaliere. To personer ble søndag hentet på Lier ventemottak av politiet, og skal være sendt til Trandum hvor de venter utransportering på tirsdag, i følge SOS Rasisme sine kilder.
–– Norske myndigheters behandling av somalske flyktninger har vært et trist kapittel og ser ut til å fortsette å være et trist kapittel i historien om norsk flyktningpolitikk. Dette sier Trond Thorbjørnsen, leder i SOS Rasisme.

• Gaarder stemplet som jødehater
5. august hadde forfatter Jostein Gaarder en kontroversiell kronikk på trykk i Aftenposten. I kronikken kritiserer han i sterke ordelag Israels krigføring i Paelstina og Libanon, noe som utløste en storm av reaksjoner. Gaarder ble kalt både jødehater og rasist, men fikk også støtte fra de som mente at man må skille mellom kritikk av en stat og en folkegruppe.
En undersøkelse utført av VG viste at rundt halvparten av de som har lest Gaarders kronikk støtter innholdet.
På eget initiativ vurderte likestillings- og diskrimineringsombudet kronikkeen. Ombudet konkluderte med at den ikke ikke er et etnisk angrep, og ser ingen grunn til å anmelde forholdet.

tips
tips@sos-rasisme.no

Aktivistportrettet

1. Navn, alder, lokallag?
- Hanne Høglind, 17 år, Gjerstad SOS Rasisme.

2. Hva gjør du om dagen?
Jeg har hatt et friår hvor jeg jobbet i barnehage, til høsten skal jeg begynne på videregående skole, allmenfaglig linje. På fritiden passer jeg unger og jobber med SOS Rasisme.

3. Hvor lenge har du vært aktiv i SOS Rasisme og hvordan ble du aktiv?
- Jeg har vært med på 17. mai for alle-arrangementet i Risør i tre år, det vil si at jeg har vært aktiv i ca. tre og et halv år. Jeg så en annonse i lokalavisen om at at Risør SOS Rasisme skulle ha årsmøte, så jeg ringte Rasmus (tidligere leder i lokallaget) og spurte hvor og når møtet var. Så kom jeg på årsmøtet og der ble jeg medlem. Siden da har jeg vært aktivt medlem, men jeg ble enda mer aktiv etter LLK i Bergen september 2005.

4. Hvorfor er du aktiv i SOS Rasisme?
- Fordi jeg synes at det er viktig at en gjør det en kan for å bekjempe rasisme og nazisme av alle slag. Jeg ønsker å arbeide mot det i lokalsamfunnet.

5. Hva gjør lokallaget i Gjerstad og hvilke planer har dere framover ?
- Vi skal ha årsmøte nå, og etter det er planen å få mer aktivitet. Få flere medlemmer og markere Krystallnatta 9. november. Vi ønsker å satse på ungdomsskoleelever.

6. Hvis du skulle anbefale lokallagene en antirasistisk aktivitet, hva skulle det være?
- Et lokalt 17. mai for alle-arrangement, det har vært så bra i Risør!

7. Hva er det artigste du har gjort som aktivt medlem i SOS Rasisme?
- Det artigste var når jeg var med i AktivisteN-redaksjonen på LLK i Bergen september 2005. Under aksjon på byen noterte jeg det som ble sagt og gjort under verveaksjonen. Jeg anbefaler andre å bli med å lage AktivisteN!

8. Skal du delta på LLK 1. - 3. september?
- Ja! Man blir kjent med mange aktivister, man får inspirasjon til hva man kan gjøre i sitt eget lokallag, og det er veldig koselig og lærerikt!

Kurdisk Sport- og ungdomsdepartement på besøk i Oslo

Av Baghi Taleb al Elm, leder i Kurdisk asylsøkergruppe av SOS Rasisme i Oslo

30. juli holdt de Kurdiske gruppene i SOS Rasisme, i samarbeid med den kurdiske barneorganisasjonen Komak, et åpent møte med to inviterte representanter fra Sport- og Ungdomsdepartementet i den Kurdiske regjeringen. Møtet fant sted på kontoret til SOS Rasisme i Oslo.

Det var flere organisasjoner for ungdommer, kunstnere, idrettsmenn, representanter fra mange kurdiske partier og deres ungdomsorganisasjoner og noen uavhengige kurdiske politikere som deltok på møtet.

Møtet dreide seg om hva slags skolesystem vi vil ha i Kurdistan. Målet er å øke kvaliteten på skolene. Diskusjon om skole preger mange millioner, både elever og de foresatte. Når vi snakker om skole, må vi diskutere faglige resultater, sosialintegrasjon av elever, de som tar videreutdanning og tenke på markedet som skal ta i mot arbeidssøkere. Det er høy konkurranse i kunnskapsnivået i det globale arbeidsmarkedet. Undervisning og fagene skal være på et nivå som i Skandinaviske land. Det er også viktig å satse på studier som tilsvarer høyteknologi, matematikk og data.

Det største problemet er med den gruppen som har mindre gode karakterer. Et kunnskapssamfunn må kreve utdannelse til alle jobber. Utdanning burde være pliktig og nødvendig for å ha en lysere framtid. Elendige lærere og de dårligste elevene blir den største utfordringen for Sport og Ungdom departementet. Vi må legger mer vekt på gruppearbeid mellom elevene og hjelpelærere som har faglige kunnskaper til skolesystemet og som kan dele elevene i grupper etter faglig nivå.

Hr. Asos og fru Narin i delegasjonen fra Sport- og Ungdomsdepartementet i den Kurdiske regjeringen presenterte seg og holdt en kort innledning om deres jobb og virksomhet.

Sport og Ungdomsdepartementet ble nylig stiftet etter det nye regionale parlamentsvalget i Kurdistan-Irak. De valgte parlamentarikerne ga sin godkjenning til den kurdisk-irakiske statsministeren Nechirwan Barzani i dannelse av én regjeringsenhet for de kurdisk-irakiske områdene. Før ble det styrt av to forskjelige lokale enheter, som nå er blitt til én.

Hr. Asos pratet om hvordan et sivilt samfunn som i Skandinavia er bygget opp.
- Vår nasjon sliter fortatt med de sterke påvirkninger fra både religion og stammetankegang som tilhører føydalsystemet i Kurdistan. I skandinaviske land legges mye vekt på det frivillige arbeidet og styrking av sivile organisasjoner. I Kurdistan er denne kulturen svak. Mangel på et slikt samfunn fører til splittelse i et sivilt samfunn og ødeleggelse av relasjoner mellom forskjellige folkegrupper. Det som vi har opplevet i Libanon, Irak og Afghanistan er resultat av mangel på demokratiske rettigheter. Vi må prøve å endre det gamle skyggene, bygge varige og moderne kulturer for å oppnå gode resultater. Våre naboer truer alltid vår suverenitet og vår sikkerhet. De prøver å destabilisere kurdiske områder for å knuse våre drømmer om en virkelig rettssamfunn som er bygget på demokrati og velferd.

Fullt hus på kontoret i Oslo

Vi har en visjon om våre framtidige relasjoner i samfunnet. Vårt bilde er at alle kurdiske ungdommer, uansett religion, hudfarge og kulturtilhørighet skal kunne benytte et tilfredsstillende tilbud fra vårt departement. Ungdommer må være aktive i dette spillet som angår dem. Vi har fått veldig mange gode løfter om samarbeid fra kurdere i utlandet om midlertidig tjenestegjøring i våre prosjekter der og bruke sine kunnskaper til opplæring og skolering av elever og de offentlige ansatte. Dette koster penger og krever menneskelige ressurser.
- Vår skolesystem er nå veldig kritisk, det er mange elever som strykes. Dette er ukultur som har kommet fra våre okkupanter som har undertrykket oss i flere hundre år. Vi må nå prøve å få selvtilliten tilbake.

LLK 06:
Bli med å aksjonere mot rasisme!

1.-3. september arrangerer SOS Rasisme lokallagskonferanse i Kongsberg.

Hovedtemaet for høstens konferanse er aksjonisme.

- Hva er en lokallagskonferanse?
En lokallagskonferanse (LLK) er en samling for alle lokallag i SOS Rasisme. SOS Rasisme avholder lokallagskonferanser én til to ganger i året, avhengig av om det er Landsmøte det året eller ikke. På lokallagskonferansen er de fleste lokallag i SOS Rasisme samlet for å lære mer om rasisme og arbeidet i SOS Rasisme, møte andre aktivister fra hele landet, utveksle erfaringer og få innspill til fremtidige aktiviteter i laget.

- Innhold på konferansen

Fredag
På fredagen blir det velkomst med innsjekking, praktisk gjennomgang og inndeling i grupper. Det blir en kort regionssamling, gruppelederne får sine instrukser og gruppene får tid til å hilse på hverandre. Deltakerne blir delt inn i grupper, normalt med 5 til 8 i hver gruppe slik at folk blir godt kjent med hverandre.

Lørdag
På lørdagen får vi en hovedinnledning om aksjonisme. Målet er at lokallagene etter denne innledningen og påfølgende gruppearbeid skal reise til hjemstedet og aksjonere. Som alltid blir det aksjon på byen lørdags formiddag, og vi aksjonerer i sentrum av Kongsberg.
Her tar vi med oss det vi har lært på konferansen og går aktivt ut blant folk i vertsbyen for å spre det glade, antirasistiske budskapet. På denne måten får vi vist oss frem, gi folk mulighet til å ta et antirasistisk standpunkt, og vi sørger for at vertslaget får en kjempevekst i medlemstallet! Under aksjonen stiller vi oss opp på forskjellige sentrale steder i sentrum, og verver, deler ut løpesedler og sprer godt humør!

Det vil også bli holdt mange spennende verksteder i antirasisme: pressearbeid, økonomi, 17. mai for alle, hverdagsrasisme, lokallagsarbeid, nazismens vesen og Vigrid i dag, retten til asyl i Norge, innvandrere og kriminalitet, romanifolkets historie og mange flere.

Sosialt
Minst like viktig som verksteder, diskusjoner og foredrag er det at de som deltar på konferansen blir kjent med hverandre og har det hyggelig sammen. Det blir satt av mye tid til sosialt samvær, både til det organiserte programmet og til at folk kan bli bedre kjent på egenhånd.

Vi gleder oss til å se deg i Kongsberg!
Mer informasjon og påmelding:
www.sos-rasisme.no/llk

Rød-grønn virkelighet?

Jeg må innrømme at jeg er litt flau over min egen naivitet.

Nummer på nummer av Fra AvgrunneN har jeg kommet med krasse og veldokumenterte angrep mot de snillistiske ullhodene, i dag representert av vår egen rød-grønne regjering.

Som sagt har mine angrep vært krasse og velldokumenterte, det er ikke der min naivitet har ligget.'

Naiviteten har ligget i min manglende forståelse av snillist-populismen.

Snillist-populismen er det mest kyniske våpenet maktgale mennesker kan bruke i sin jakt på penger og berømmelse.

Snillist-populismen:

Norges snillist-populisme har sin historiske rot i fagbevegelsens framgang, med DNA, LO, Gerardsen og alt det der bygge landet-vrøvlet.

Dengang satt noen lure hoder seg ned og la en genialt ond plan om hvordan aldri miste sin makt.

Planen gikk ut på å sakte men sikker forurense vårt sunne norske folkevett, ved å sile påstander og konstruerte sannheter inn alle statligstyrte kulturelle inntrykk man får gjennom et menneskeliv.

Alt fra barnesanger og skolegang til kristendom og organisasjoner er gjennomsyret av nusselige, søte, snille og kvalmende «godheter»: «Inni er vi like», «alle har like rettigheter», **«samhold er bra», «nestekjærlighet», «FN» Æsj!**

I Generasjoner har vi latt oss lede av denne hjernevaskinga, hver gang rødstrømpene kommer med pekefingeren, og sier: «Hør på FN, Jerna» eller «Vis nestekjærlighet for de sultestreikende, Dumprost Hauge» eller «Ikke steriliser de sigøynerne, myndighet», da forvirres folket, og de konstruerte sannhetene svekker vår medfødte sunne dømmekraft.

Snillist-populismen har mange former, og dukker alltid opp i snillistenes jag etter makt, enten det er fordømmende påstander mot feilskrittsfolk eller Soria-Moria-erklæringer.

Snillist-populismen er ene og aleine grunnen til at Feilskrittspartiet i dag ikke sitter med 100% stortings- og regjeringsmakt.

Men virkeligheten er fortsatt den samme, eller for å si det på en annen måte: Totalt umulig å styre fra et snillistisk ståsted.

En rød-grønn regjering, uansett hvor rød og grønn den måtte være, kan ikke la utholdende afghanere sulte seg inn på trygdemarkedet, kan ikke la kyniske ikke-vestlige kvinnevesener skyve sine syke barn foran seg for å oppnå luksus og barnetrygd, og kan ikke unngå å kaste ut brune barn for å hindre at flere brune barn kommer inn.

Virkeligheten er at vår lille vestlige del av verden er omgitt av muslimske terror-stater hvis eneste mål er å fjerne oss fra kartet.

Den virkeligheten nytter det ikke å være snill med.

Foreløpig forstår de rød-grønne dette.

Foreløpig har vi et enstemmig storting for å opprettholde de europeiske avtalene som sikrer oss mot terror-muslimsk invasjon, slik som Dublinkonvensjonen og Shengenavtalen.

Foreløpig går det bra med en rød-grønn regjering, men sitt ikke hjemme og vent på at snillismen skal gå dem til hodet.

Kom deg opp av godstolen, kom deg ned på stemmelokalet, og stem på det eneste partiet som ikke bruker vrangforestillinger i sitt valgspråk.

Stem på Feilskrittspartiet!

Pål Sandberg
Antisnillistisk talsmann for Fra AvgrunneN

AG-lista

Arbeids- inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen i en pressemelding 23.06.06, ang, tvangsutsendelsen av de to første afghanerne, to dager etter løfter om ny vurdering av sakene:

- Det som nå skjer er i tråd med det regjeringen tidligere har gitt uttrykk for.

Arbeids- inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen til VG 23.06.06:

- Jeg har vært helt tydelig hele tiden.

TV2 Nettavisen 12.07.06: Statssekretær Rieber Mohn sitt svar da Afghanistans flyktningminister ba Norge vente med tvangsutsending av afghanere, grunnet høy arbeidsledighet og at 80% av boligene i Kabul mangler vann, strøm og kloakk:

- Jeg ser at afghanerne sliter i en hverdag preget av stor arbeidsledighet og boligmangel, men asylinstituttet i Norge er jo ikke basert på den slags type kriterier.

Carl I. Hagen til VG 03.06.06, ang. sitt krav om at UDI-sjefen må være norsk statsborger (Utspillet kom i forbindelse med hans sjokk over at den daværende mørkhudede UDI-sjef Manuela Ramin-Osmundsen var Fransk):

- Det skulle ta seg ut om vi hadde satt sammen en ledergruppe i UDI bestående av en pakistaner, en marokkaner, en ghaneser og en fra Sri Lanka til å vurdere hvem som skal ha inngangsbillett til det norske samfunnet. (Eller svartinger som de også kalles – Red.)

En gammel perle: Dengang innvandringspolitisk talsmann for Frp, Per Sandberg under et intervju i Dagsavisen 17.07.04:

Per: - Vårt forslag gikk imidlertid ut på å stanse behandling av søknader fra søkere fra alle ikke-risikoland.
Journalist: – Mener Frp at Afghanistan, Somalia, Irak og Tsjetsjenia er ikke-risikoland?
Per: – Ja.
Seinere under samme intervju ang. Frps krav om fjerning av norskundervisning for asylsøkere:
Journalist: – Men er det ikke også et krav fra Frp om at utlendinger som bosetter seg i Norge må kunne norsk?
Per: – Jo, om de skal sitte et år eller mer på asylmottak kan det kanskje være lurt at de kan litt norsk, men når det gjelder asylsøkere har jo vi forhåpninger om å kunne kaste dem ut. Da trenger de ikke lære norsk.

Det er ikke sant

Det er ikke sant
at vi er som dyr
som hyler mot dyr
med pels i andre gråtoner enn vår egen.

Det er ikke sant
at vi knurrer mot skygger på huleveggen
fordi vi er redde for fremmede skygger
for alle dyr er redde for skygger.

Det er ikke sant
at vi sniker oss fram på vakt som katter
klare til å slå til mot plutselige farer og lyder
at vi sover på sprang og våkner med åpne kjefter
at vi glefser mot ukjente lukter
at menneskemødre hveser mot andre mødres barn.

Det er ikke sant
at vi ledes som rovdyr
blindt av drifter og redsler
at vi drives fram av demoner inne i oss
at vi er som ulver som jager i flokk
at vi må hyle når flokken hyler
at vi kan ikke annet for vi er dyr.

Det er ikke sant.

Det er ikke sant
at vi ledes av redsel for alt som er ukjent
at det er ikke ondskap det er redsel for vi er dyr
og brenner bøker på bål og skriker i kor
med huet gapende munner mot bleke skremte fremmede
og skriver pakis med svart maling på t-banestasjoner
og gjør vår plikt med hvite lukkede ansikter
og følger ordre og henter sjelvende ofre
og kjører dem vekk i lastebiler
samler dem på politistasjonen og i idrettshaller og i kjellere
eller at vi løper i flokk med fakler og stein gjennom gatene
og knuser vinduer i butikker som eies av jøder jøder jøde
fordi vi er ledet av drifter
heller enn oss selv
drifter som driver oss
for sånn er vi
hylende
redde dyr i flokk.

Det er ikke sant.

Vi er ikke maur eller ulver.

Vi er folk.

Vi vil hviske hete ord etter hverandre
og lete etter hverandre
og kjærtegne hverandre i mørket.

Ulvene hyler i gatene

Etterpå står de i glasskårene og skriker
dere er som oss:
- Vi er ulver.

Men det er ikke sant.

Tekst: Odd Børretzen
Fra albumet «Vintersang»

Sudoku

8	9		7	1				
6	1	5		3	9	7		
		7			8	9		
2	6			4		1		9
9		3		2			4	7
		6	2			5		
		9	1	7		8	3	2
				9	3		7	6

Brettet er generert med Gnome Sudoku. Se løsningen på sos-rasisme.no/sudoku/

___stk Nøkkelbånd **kr 25,-**

___stk Lightere **kr 10,-**

___stk «Ikkje mobb kameraten min» (jakkemerke) *på nynorsk!* **kr 15,-**
___stk «Ikke mobb kameraten min» (jakkemerke) *på bokmål* **kr 15,-**

___stk «Ikke mobb kameraten min» (tøymerke) **kr 20,-**
___stk «Knus Nazismen» (tøymerke) **kr 20,-**

NB! Dette er et lite utvalg av det materiellet som finnes. Gå på internettsiden vår, www.sos-rasisme.no for større utvalg eller spør oss om en materielliste.

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr/ sted: _____

Underskrift: _____

Tlf: _____ E-post: _____

Sendes: SOS Rasisme, boks 297, 5501 Haugesund
Tlf: 52 71 21 75
Faks: 52 71 21 62
Epost: ou@sos-rasisme.no
Materiell kan også bestilles på internett, www.sos-rasisme.no
Privatpersoner må forhåndsbetale materiellet.
Portoutgifter og eksp.gebyr kommer i tillegg.
Lokallag: Hvis gjeld pluss bestilling overstiger 4.000 kr, krever vi at lokallaget betaler sin gjeld før ny bestilling går fra oss.

___stk Klistremerke «Ikke mobb ...» **kr 4,-**
herav ___gul ___svart ___rød
___stk Klistremerke «Ikke mobb ...», bilmerke (gult) **kr 15,-**
___stk Klistremerke «Kast søppelet» kr **15,-**

___stk T-skjorte «Knus nazismen» (hvit m. s trykk) (str XL) **kr 90,-**
herav ___ L/XL ___ XL/XXL
___stk T-skjorte «SOS Rasisme T-Skjorte (svart m. gul trykk)» **kr 90,-**
herav ___ 14/16 ___ S/M ___ M/L ___ L/XL

AntirasisteN
SOS Rasismes medlemsavis
Opplag: 25 000
Trykk: Prinfo Dialecta

issn: 1501-6048
e-post: antirasisten@sos-rasisme.no
giro: 7874.05.34725

Arbeidsutvalget AU
pb 9427, Grønland
0135 OSLO
epost: . . . . au@sos-rasisme.no
tlf: 23 00 29 00
faks: 23 00 29 01

Økonomiutvalget ØU
pb 297
5501 Haugesund
epost: . . . . ou@sos-rasisme.no
tlf: 52 71 21 75
faks: 52 71 21 62

Ansvarlig redaktør: Trond Thorbjørnsen
Redaksjonssjef: Ola Melbye Pettersen
Redaksjonssekretær: Mari Stine Johansen
Kulturredaktør: Kristian Ulyses Andaur

Redaksjon: Nasim Ahzami, Baghi Taleb al Elm, Pål Austad Solfjeld, Anders Eikeland, Iselin Knudsen Sæterdal, Christiane W. Muribø, Eli Sol Vallersnes

Jin Fosli, Siri Kinge Ovstein, Inga Ydersbond, Tina Åmodt, Simon Souyris Strumse, Janvier Nzigo Mbongo, Sandro Yong Vetrhus

Innleveringsfrist, neste nummer: 15. oktober